Ergo fit 1° ge dby impossibile divina determinare intentionaliter
suam m. determinare inquam a suo extit jure liberis et
è unica rao cur in Deo sit ratio d. suo. a. Deum in intentionalitate, ut
disquam eig determinaco ad determinacione pluria p influxu. Neg
dby ni exeuet influxu aliqs in sug mig fit 2° hg determinatio
intentionalis duo impossibile aliud ex p.te Dei aliud ex p.te creaty ex p.te
Dei dicit syng nesitatis scigdi ab eterno, qdqd è in se vere scibile, ex p.te 2° creaty dicit jura liberis ut pos p suo libito ponere
et ni ponere dby scibile, unde si ita poneret et pointura esset sb
ddione Dei ipse met a suo exigit a Deo ignoci ab eterno que
p seiam qe et experiens altra sui extra, nam si Dei
scia et gdbet aliud nesitaret extrem Dei g ni exteret Deus
jure liberis ut poset ee, et ni ee aude.

Duo 2° prioritas regulata ac eigmi determinacny ni è prioritas naty et originis, sed unice è prioritas
pure determinantis, et impedientis. 1° pars qo ad prioritatem naty certa ocen, cy hpo prioritas et causalitatis et influxus, qo ad prioritatem originis est dg neqt ee prig origine aliq qd ni existit prig ilo, sed Nu scig mig Deus ni existit prig. 2° ni het prioritatem originis Nu scig mig.

Ut mig pug intento
qo et Deus extit prig physice et intentionalitate? Sed ly a dbum
Creaty ni è physice extens ante sug Dei et multotiesny
g erit physice extens: g Deus ni è prior physice. Sed ly a ep
mi et seggreti dai sug mig ante sug mig. et rao è a extra
intentionalis Deus so hetu rione cognionis et sug meet
sic p prioritate scium mig dat extra intentio Deus: g p
prioritate sug mig dat ipo cy rione hetu extra intentionalis Deus. sic intentio extra Deus sciety
mig. g ante sug m. dat scia m:

2ª pars deluonis est ng Deles
2° methe lag. II coed prioritatem determinatis o benize
p impio electivo et impeditivo ouy quy ab ipo determinari poss.
Cuig rao è a g facultas electiva eligit aty et pedit eig oppony
et medio au determinat qdqd cy au constitutu, et ipo au impedit
qdqd au opponitur. Und prioritas ista derivatur in igy ay g è exercium
immediaty eligendi et impediendi quy ipsi opponytur et gg cy ilo
contytur determinari.

Exp infer 1° dai in Deo sciam m.t Deus potity g de diffu posse
re a Deo et a crea diversimode tm ng a Deo provenit elicitive quang
è necitaty here ab eterno qs cognony utq se vere scibile, a crea v° provenit pure determinative quang sure liberis exigit vere ponere Deus, et explicare qe conceptu simpliter qtenus et
et nessitytem ac ipy Deus. Infero 2° Deus ly exteg a m. ni ty pore habuit et haveret aude determinare sug m. de ipo, a cy hpo determinaco ni regulat influxu p pity u.a sug m. g determinat ipy
qd erit et qd aude est suffit ad determinandam sug Dei.

Infero 3° posteriority sug
mig Nu Deus ordinati se habere ee respective ad exteg ab luty Deus
yga dpaang sug vlos de Deus cy tm discrimine ng sed vlos è
ablute posterior et prior ab luta Deus, g si purificata a cione sb gap
vocetur Deus ni poneret extra ablutam Deus ut p sug mig ab tmat
et falsificaret ipsa scia de Deus, et in Deo deficeret scia de Deus. Respondis
Qd mg arg.n in diffa willg
dini ee et tolli ab abo determinante p mody influxu physice mane
p mody puri ni et dbi ado mam et sb eadp dist. ado ogam. Sic
pbacny Neypty miris dg mam determinativy cognitionis det ee
p prioritate pure determinantis et impedientis ado mg; ng Deus è prior
in scia mia prioritate pure determinativa, qe stat in modo libertatis ex p.te Deus, et ex p.te Dei in nesitate syma cognoscendi Deus
modo p portionato ipsi Deus, nam indifferentia willg dini ni è indifferentia
elictiva et liberis, sed è indifferentia sufficiety ac ham et ilg cognionem
cy nesitate hendi cognony illam tm verificavit, et arbitrio suo veri
ficare liberis creata eo qd nata sua se sinat determinari ab abo
p modum puri passivi hominis et objecti.

Ad 1g Dicimus Deum determinari sive moveri ab extra Deo, cum extra habeat et haberet effectus voluntatis, unde 2g mg, ut Deus determinet physice sicut Deus et ab prima ipsa Scia 3do mg: ut determinet quae mutentur, si dicitur Deus et ab prima principiatae nam et originis in mg prima principiatae quae determinantis 3do mam, sed quamvis est ab et dicitur Deus sola exigere extrema ut physice determinet ac ay 4do p se immediate et p speciem sui applet petig ac ignoscendi. Nu deciderare extremos quae mutentur determinet q ab eigmi determinari potest Deus aliqui influxu aliqo in cognoscendi. Ad 1g dico sequens nil e qd physice determinet 2do ogam: nil e qd quae mutentur determinet 3o quam ng Deus et ut quae jtedlitex ab extremo cum principiate ac ipsam sciam gang Scia attingit Deus temporale mdo p principiato 2o exigit Deus p talem sig attingi.

Ad 3g 4do mam operao Dei quae mutatur a primo ita in concipiendi ut unillo alio determinetur et physice, et principialiter, ne intrinsece, ne extrinsece e operao sua 3do mg. ut unillo alio determinetur so physice et intrinsece nd mg. Cg Dao e q operao sua talis e nam ut multa particulata determinatione, qe desistere et impedire pt determinare et facultate primi eligentis, cum q Scia m et in Deo ut respectu ad determinari extrinseci et imperate, eo qd mens dina se aliomodo determinari nam ideo quamv. Scia m et agens, nu m e Deo libera.

Ad 4g Dicimus dno ans scia m ni deus ad absolute ab Esse absoluto Creat, 2do ans. in dependenter 3do mate ab ipso Esse nd ans, ng Scia m exigit 3dinate Esse absolute, quang exigit ut purificata 3dine Esse et stat abte in D. Sg exigit Esse supposita 3dione, acuig 3ditionis petitione et extra Dicunt ipsa Scia m. Et gg hes ac phanes antis.

Sectio 5 Scia m ab impugnationibus defenditur

Quae Thomistae in mam expugnarunt. Ng ac 5a Capita Deducit Nei Aliandr. ty Capt e ex ty Soc. Sg cum Pelagianismo et Semipelagianismo Desumunt. Ly e ex ty q ac veritate determinandam cuiqui sunt 3dinati nam juvant Deum aliqui Dei dative 3dinati. Ly e ex ty q nig im juvant doctrina abiua-

dis hylationibus ex ea desumptis quae Deus ipse fundit capita et mg doctrinae plenas virtutis sanc.

Argunt 1o mass. ponit sensu additionali independenti ad destinatione agnitae efficasi et auxilio Dei, sed hoc independentia erat Pelagianorum mens: q in illo Residit nia ss. Tu mai ad destinatio instituit vel assegta ad sig mig et sensu, sed sensu additionali supponit ad sig mig. q e supponit ad destinationem sed qd sup ante ad destinationem e independens ab illa q ipsum e independens ad destinatione.

Urgetur Dao in ipsa gratia efficaci: gratia efficax Jesuitas talis instituit p sensu additionali ut sensu additionali potius q e dicti sig mig, e p priori ad ipsam sig mig negat salvari p eo priori dependere a gratia efficaci. Similiter prig e Deus physice qd voluntas creata faceret q velle cum voluntate suavere. o p illo priori et scientia Dei opus voluntatis e independens a auxilio Dei. et Dao e q Deus qui spectat sensu voluntis ut ly voluntate sumat. q sensu illi voluntatis antecedit auxilio Dei. sed talis sensu e liitas voluntatis q hic e independens a auxilio et gra Dei p ut Pelagiani docent.

Urgetur: Pelagius ex timore libertatis negavit op gratia efficacis. sed nia ss. ex eodem timore negat gratia et decreta Dei efficacia. o mass. favet Pelagio. Tu mai, gratia quae dat posse velle, ipsum agere e efficax intrinsece, sed Pelagius ex timore libertatis negavit gratia quae posse velle et ipsum agere daret. o ex timore libertatis negavit gratia efficax. Mai est. q gratia inconexa cum sensu negat dare ipsum sensum Esse ex Aug. doctrina ng Aug. in gratia efficaci dante sensum tangnovit indifferam intrinsecam ad esse et disjunctum? n! Si ly cum timore et Pelagi argumento in occasione tantum. p intrinsecum indifferentiae quae quae nequit libertatem dare. Si ly, o q agnovit Aug. dari gratia intrinsece efficacem.

Ro ex Suar. p logomeno d gratia hereses Pelagii et negare omnem gratiam interna sup nat tunc ad posse, tunc ad actu agere. nam ex tali gratia nescitur aere in mutuit facultatem libertatis. hunc autem error ut et dicit negat admissa e gratiam extrinsecam, quae stanet in lege et doctrina. Tredau quia q ab Aug. 2o admissa e gratia interna ad facile posse ag. Deinde error partes solum admittit gratiam interna distincta ab habitu ac

to, posteaq negavit gratam internam, quę daret velle et agere.

Dnum ultimy errorem insurgit Aug. efficaciter probans dari gratam efficacem, qua Deus nos ad se trahit, et qua fecit Deus, ut velimus et actu agamus. Ceterum ad eiusmodi gratię efficatię seu ipsis intrinsecis et eis praedeterminativis tam longe et ab fugni mente, ut ad scig medię semp recurrat, et aperte fateatur eię qua Deus nos trahit et qua fas ut agamus, posse nos dissentire. Audiatur ipse lib. de Spiritu et littera 2° Pelag. C. 34. Misericordia Dei provenit nos consentire avocationi Dei, vel ab ea dissentire nisi voluntatis et. Ex quo ad argumenty.

Neo nam, quę ex n Victe penetrata scię medię doctrina nob. imponit. nam doty scię medię nullo modo est nu videtur independens a gratia et concursu Dei et Vao et q doty scię medię et consensu ipse, q prescam visionis cognoscitur. sd doty scię visionis ponitur independenter a gratia et concursu Dei: ergo nq doty scię mędię

Fatea tm diversimode attingi a scia media gratię, decreto et concursu, nam gratia quę restituit libertatę et concursu Dei in ordine 1° seu omnipotentia praedetiva attingitur ex parte ipsius hypothesis. Concursu 2° in ordine 2° attingitur ex parte ipsius eventu, seu ex parte consensu ex quo se habet cooperatio et concretio praedefinitiva, seu praedestinativa consensu.

Ad 1g partę duo consensu dependere ab definitione divinę voluntatis q m ex parte eventu importat ipse consensu conditionato. Ad 1g duo consensu conditionatu provideri dependentię a gratia efficaci et intrinseca et entitativa gratię non ut dependentię a gratia, ut efficacis, cui efficacia gratię sumata ab ipso consensu conditionato. Ad 3g disco ans. prog e prime q voluntas sola faceret, no ans. qd voluntas cui opta faceret 2° ans. Ad rationem no ans. q a concursu Dei et Creatur e idem et indivisibilis unum concursu ex parte Creaturę nullam priorita regnit ut dicatur determinare Deum nq ea determinatio provenit ex eo qd Deus cui 5 ita valiosa se accomodet Creaturis, accipiat ab electione, et determinatione Creaturę dicitur Deus concurrere determinatus a Creatura.

Ad ultimum Vasquem mq. nam ex di. sit. m injuriose opponatur nos. pelagianismo ad Creandum in viri nię schola, qn t ideo timeant Thomistę favere Jansenio, et Bayo aptissimo hostio Scię medię. Pelag. cum litis

Ruffinam tenuit ex necitate qlivet gratię interna, und ratio qarpę Velusavit ergo admittere nihil nisi ssg probat. Quare supposita efficacia gratię qę a consensu conditionato sumitur, Deus dicitur dare gratię efficacem et consensum quatenus fecit gratiam qa providit voluntatem esse consensurum, ex eo fit dari ergo physice et essensum moralitter quang ex fine consensu eam effecit ergo subqa exit consensu aqa pscia provenit speciale Dei beneficium in dispensqdagra efficai. Ad affirmasnp est ex verb. relatis Augny 1° admisisse ergo extrinsece efficacem, n 2° extrinsece efficacem. Quod a Pelag. cum gratia ex se indiferenti tenuerit litis Nuing nully in nos ering tu cum pverse mentis 5 timere sibi n e timor.

Arg 2° ex Dto Gonet. Semipelagianay error fuit dicere Deum offerre suę gratię ob merita conditionata arbitrium Creati, sd nta doctrina id a admittit qd incidit in Semipelagianismum. Ergo mu 1° q a x nię doctrina in predestinat Deus homines ad gloriam et ad gratię nisi post merita saltem conditionate previsa sd tridentę affirmabant Semipelagiani: qd 2° q Deus ante omne decretum provenięs voluntatem creatam infallibiliter cognovit qd faceret voluntas si ullum indiferenti provenietur, sd qd tunc faceret voluntas eorum arbitrium et n gratię cui arbitrium determinet Deum et ipsam 229. q. 50 q Semipell. ad initium boni operis so desiderabant gratiam indifferentem illuminationis et affectionis, sd scia media n admittit alqgratię nisi indifferentię illuminationis et affectionis. qd favet Semipelagianismo.

Pro vindicanda Gonet calumnia exponenda e Semipelagianismo quidem duobus quique erroribus imputitur. 1g e opera bona habere anam mq q duobus viribus inventa conditionate previsse sunt in quo a Pelagianis recesserunt. 2g e opera bona anam viribus inventa conditionate previsa, et quę parvuli elicierent q motivum p merito ergo Bap. m et si mitur p merita conditionate previsa, et quę sunt quę haberent demerito ergo Bapt. m jdo sine illo moriuntur.

Semipelagianismy qd a simile

in ma schola audierit Lonetq indiset, ipseq somniavit, ng nos fatemur 1°, opera salutaria ee agra & anara elevata p ipsq grq
Fatemur 2°, opera bona anatura agra sul p venientia aut opera pra
ea anara peccante elicita, si so ss, ditionate puissa ni ee titulq
& causq meritoriam aut demeritorizq pmij & suplitij, imo si opera ila nyq sint ablute extitura, ee in mente divina qsi ni est in ordine ad merity, t demerity, ergo pat falsa Loneti Calumnia etm vere usurpare possumq illd Damiani lb 11. qs innocens ee poterit si ausari suffiat. His potis.

Nego min argti q lt heretici ut suos heresies salvat ad alqd very principij sfugiant ni ideo pnij errors labe maculatur cum ipi graviter erent in abusu principi aliqn veri. Ergo fit in multis veritatibq nos cy heretics sbenire qn. ipi veritatibq abutantur, und in pcenti a Semipelagianis moty & Macilhytij ss discrepamq in sbstantia & imo in sbstantia imq ng obty rie anob. admisq e sensq salutaris q sul & indibilisibita p venit agra & nara, agra elevante & anara coopeante & determinante grq in modo a q ng) suq ilq ng) opera sdionate puisa admitting ut sufficientia ad merity t demerity.

Ad 1g p baseq duo Dey, ng) decernere, ng) & destinare hominq ni bmis t malis speritq sditionate puissis, qd minime vedlet Semipelagianismy q ng) opera ila admissimq a sola natura incipere ne illis sedimq sufficientq virtutq & vasnq merendi, t demerendi. Ad 2g ssa mai rmj q cy Dog p suq mdiq infalibiliter cognoscat qd facerot volytas cnos earn voluntatq in au t° sitituty & spletq p sup na gratij sprincipia. Unde cpus qd a volytate cnos elicip ay, e cpis, gratq & voluntatis gratiq ut elevantis et dantis posse simpliciter. voluntatis 1° ut elevatij & determinantis ad opq gratiq. Ad 3g quq Jancenij errors sstenet, duo eram in nra Soc. admissq esse in ramsese indiferentq & volytatipitare facultatq ad ag suq nales, cy s ila nequpat volytas opq aliqd

adsalutq efficere, qare in voluntate nude systa nlly cognoscimq innutiq & principij bene agendi ad salutem.

Ang 3° negt effus transire ab statu nerio posibilitatis ad statu stingentq futuritionis independenti ab actuali decreto Dei, sed sensq sditionate futurq transit ab statu nerio posibilitatis ad statu stingentq futuritionis cy futurio sditionata s stingens: q trans dependenti a decreto actuali Dei. Ex dc a futuritione vera vel o dq mq negt effectq ablute transire ad statu stingentq indep q ab causalitez a decreto actuali, sdo mam, negt transire sditionate independenter a decreto actuali ngo mq & sb eaq solutione mj q futura sditionata ni ss ablute & simpliciter futura sd essent, qare cy effectq vegat decreto Dei eo mo qo transit ad statu stingentq seqtr futura quq ni ss, sd eent purificata sditione, n exigere decreto actuale Dei cy ratione futuritionis sditionatq ni ingseat absolute ad statu stingentq

Instab 1°: ad existentiam effus, vegtr decretq Dei pi potionatq, sd existentiq sditionatq effus p potionatn tcretq sdionatq, set extq absolutq decreto ablutq: q° ad futq sdionatq vegtr decreto sditionatq Dei. 2° ad effq ablute futq ni suffit decreto futq: sd vegtr decreto du existens: q° ad effum sdionate futq ni suffit decreto qd eet sd vegtr decreto qd au s. Patet sqa nam decretorq immutabilitas nllo modo patitr eam futuritionq. Instab 3° ni ming vegtr ad effum existentia cap q existentia effq. sd si ni daretr actuale decretq Dei ming existentiq haberet cta q effus. nam effq eet sditionate futq. sdio 2° seucta ni eet sditionate futura: eq vegtitr decreto Dei qd au s.

Instab 4°: ad oby suq mdiq vegtr aliqd decretum Dei. sd ni suffit decreto pole, ni decreto ablute futq, ne ditionate existens. q° vegtitr decreto qd au s. Mare certa, q nullq effq Creatq pt ee independenter a voluntate Dei. Sbmiq p axies nam decreto possibile p indit a futuritione q° ni suffit ad futq sditionatq. alys decretis

divinis reponat futuro ablute q° decreto ablute fuit ñ datur. Dem
decreto conditionate existens p nullo scio attingi pt ñ eum attingitur
f. sciam visionis q hoc ē d obo autem existenti ñ in tmpo simplicit intellige
q hoc ñ respicit obta stringentia ñ dem p sciam mdia q ē solum futuro
conditionatis; sd decreto ñ ē conditionate futuro: q°

Ad solutionem nota, qd si obta diuin
conditionate futura, eo qd modo ñ sint ē postea eunt tenent purificata con-
ditione, se decreta Dei diuin conditionate existentia, eo qd si purificaretur
obio, decreto fuisset ab eterno in Deo, que posito ex mai disco mg exis-
tere conditionate effg p pationem decreto conditionate objective et subjecti-
ve absolute, n° mg, p portionem decreto subjective conditionate tqd eet
obo mim. Ad 2g n° squam disparitas sumitur ex ea dibinorum au-
tem q cum sint premi si algo ss, ss ab eterno. Unde cum ad futuro absolu-
tum dari debeat decretum tale decreto debet ēē ab eterno actualiter exis-
tens. at futuro conditionato qd nmq exit ñ requirit decreto Dei algo existens
ac p nid futura conditionata ñ exigunt decreto actualiter existens.

Ad 3g unitas mai in sensu
explicato n° mim q si effus exteret eig cāa deberet ablute existere und
existea cāe imptatur ex parte conditionis cum positione ab actuali exis-
tentia, q ñ imptatur ablute aptabilis cum p eo statu ng ipa existen-
tia eventu imptetur ut ablute aptalis. Ad 3g n° mg qd ad vlmg p cum
ad eg p baong dico p sciam mdia cognoci decreta conditionate existens ng
extentia conditionata effus ne in cāa, ne in decreto requirit aliqm me-
dium extendi ñ conditionate, ut p sciam mdia cognoscatur, q° eadem conditio-
nata extentia decreti suffit ut attingatur a deo p sciam mdia.

Arg 4°: si posito decreto
actual Dei eet vera hoc conditionalis. si Petrus hat auillium si sepliet
q° poeet existere sensu abio decreto actuali Dei qd respenat sd quia poeet
ea conditione dabitur ablute sensu sd ut purificetur obio ñ respir
decreto Dei qd ad 3°: q° ut ablute pronatur sensu ñ respir decreto Dei qd ad
3. Ipso autem n° squam ē disco mg p baonis pdta ablute conditione de-

dabitur sensu absolute sd mg independenter a conditione ablute pcita n mg ē deg
ñ ut ponatur obio ablute ñ respir constitutive decreto Dei sd mg ñ respir psupo-
sitive n mg q ut nullum aliud extat hanc det cāam ablute exigit, qd ē decreto Dei.

Arg 5°: sciam mdia non
existit natura, sd stingentem, sd implat algo existere in Deo stingentem et ñ
libere: q° sciam mdia existit libere in Deo, sd libe existere ē cautione
decreti: q° pen datur in decreto Dei. Pro 1° mu, si esteret aliqd stingens
et ñ libere ru Dei existeret causaliter, ē p ñ interesse sd implicat ru
Dei. Sciam causalitr et p ñ interesse existens q° 2°. sua mai ngo mim
ē eig p baong nam causaliter existere ru alicui ē existere illo ignoran-
te t oppoty efficaciter volente. Cum ā sciam mdia ng extat in Deo
oppoty efficatur volente, ng ipo ignorante ñ existit causaliter, nam licet
ea scia s indegendens a decreto Dei eo qd existat p feetime existit; Deo.

Inb 1°. qdqd ē stingens
et dicit positibq p fectione sd existit ex libera determinatione Dei
sd scia mdia ē ē stingens, ē importat p fectione positivq; Deo
q sd existit ex liza determinane Dei: q° existit ratione decreti
1° qdqd ē factibile ē a Deo fuitabile ratione omnipotentie, q p
qdqd ē impedibile, ē a Deo impedibile ratione sui dominij, sd hoc
principium falsificatur ratione sciq mdie si admittatur independens a de-
creto Dei: q°. 3° nulla stingens existit ñ a Deo saltem p mitente, sd
Scia mdia et sensu voluntatis stingentem existit: q° existit ratione
decreti permissivi Dei. 4° si sensu ē Scia mdia cent indepen-
denter a voluntate Dei, daretur aliqd pdte qd ñ poeet libe poni a Deo
nempe scia a tali sensu, sd implicat veritas aliqa pdtis ē que
ñ pos libe poni a Deo: q°

Ad 1g unitas disco mg. qdqd ē simpliter et ex entitate
stringens sd existit ex decreto Dei odo mg. qdqd ē stringens cum qd ē
pure ñ denominando n mg. Cum q° Scia mdia sd dicatur stringens
cum qd ē pure in ordine ad denominandum ideo existere pt quia ex
determinane ipo Dei ng sit Dei p feo ē p ducere Creaturas Contes

cy liite, & dominio suoy abuy. Sc eigdo y feo ē ag liros Creary Rationalis pignoscere p sug talis nary ut se accomodet liti Creaturay & sequyr illos cognoscere p sug quę ex liite Creary existat in Deo determinative.

Ad 2g in lag n° 93 g de Zaone p fatimi dominij Dei ē hare in sua potestate agentia creata libera, & eorij ag ab eterno p scire: cy auty Zaone agentis liis s ponere qd ipis placuerit & d Zane Dei s Creaturay placuij p scire scia p portio nata liiti agentij, ideo Deus p scire det ag liros voluntis p sug quę s impedibilis et determinabilis alibito Creaturay. Ad 3g sit solutio ex 1a Responsione. Ad 4g sat ostensy ē qa Ratione n s 2a p fectione dominij, & oipotij ostensy liij voluntis existere p electione, & determinatione voluntis, & n p determinaone Dei.

Arg 6°: Iplexy ex aullio A, & ex osensu ē bony, g° in oi eventu ē efficater amabile, & inducibile a Deo, sd admissa sua mdia set oig in quo n eet amalis a Deo: g°. pri mis, pt Deus p suam mdiū p scire voluntij disensuag oibus aullis, sd tyc Iplexy illud n eet amabile, & inducibile a Deo: g°. Declarati Ra, omnia & singula auxilia Dei ss intrinsece indiferentia, & ifungibilia cy osensu, & dissensu g° voluntas oibus & singulis aullis pt p suo libito resistere: g° cy tais Creata poideat a Deo resistitura oibus aullis n repugnat casus in quo Deus n pos p suo libito aliqui p merita p destinare, & aliqui ne repugnat Creata cui Deus n pos bene facere quę duo repugnant, Aug. & allorij Py ssq.

Ino anti n° 3 qam q n ē efficaiter inducibile, & amabile a Deo obty p eo cau p quo necessitatur Deus n velle inducere, ne efficaiter amare obty. Cy g° cau in qo voluntas s aullio manet lira & indifiens s cau, in qo Deus Raone suę determinationis d seruada liite Creary se py impedit determinare ase ofty Creary & illy efficater amare ni dependenter a sua mdia & electione lira Creary, ideo p tai cau ngt bony seu Iplexy illud efficater amari, & inducī

a Deo, qt minime opponitur dominio & excelentię Dei, ng ea in gobilitas, situs abqua voluntę, & decreo Dei d aanda & reservanda illo sa liite Creata, aut ind Deus q voluntis fert liij ig, n vult spolere, nec ea vult alqui acty naturo exire cy ilg statuat in manu scilij sui ut faciat qlqo ipi placuerit.

Ad Ramp alatę ex de tractu concordia liij arbitrij cum gratia, obians ex profeso examinavi, deo oquens voas pt physice & metaphysice resistere oibus, & singulis aullis resistere sd. pt moraliter nosq; nam atenta multitudine infinita aullioru Circumstantiarum & occasionum in qq pt Deus voluntatę exitare ad rem videtur moraliter impossibile voluntatę a Deo revelę & ut oibus aullis resistat, si vo considerentur ut hitis Creatę ex natura aullioru ex se indiferentij & minime necitantij voluntatę ad aliqui ay tam physice q metaphysice loquendo, potiss ē creata qę oibus & singulis aulis resistat, videantur ipsi dicta.

Obiec 7°: sua mdia cognos rem suam sb aullio A ex propria determinaone voluntis, sd imperfecta determinao opponitur dominio cau p: g° & illi opponitur sua mdia. Sed mu si ossus existeret p electione, & determinaone voluntatis sua electio, & determinao osensu n eet a Deo, sd ts repugnat dominio Cau p: g° cy nil Creaty existere pos qn a Deo existat: g°. Ofter. id determinat ad ossum liij ego in mdiate, & apotente determinare p cedit osensu liij. sd osus voluntis effective p cedit a Deo, ē potens illy determinare: g° determinao ossus n ē audytate, sd a Deo.

Ossa mai arguti n° mum, & ego eig p bationę sua determinao ossus n eet affective a Deo n. n eet elective sd. ng. Ioitur cy actio Dei s ea dy cy actione Creatę ossus pque effective p cedit a Deo & a Creata p tale aonę n vo pq p cedit elective a Deo, & a Creata, q cy electio sd s ig primpy penes eo ē liitas, & obtio eligendi a Creata penes q at obtio eligendi unice p cedit elective ossu. Sc ad voas & hati ty Supnales qo. in genere effectivo pq scurrant ad ay supnaly in genere electivo sd scurrit voas nam hpc ē quę p iure suo eligit acty & determinat hy ad illud p dilitionę.

Ad 5.m dicimus ergo mg, id determinat ad esse, aque ut potentia prime, et expedite determinare pse dit esse et mg, aque ut potentia remote, nō mg, et sō earū sōluone mg, et aquam, nam si deg pē abiuste determinare voluntē ad esse, et facto tm cū rationes sue determinationis creatē stiterit in manu ipsius sui negat prime determinare voluntatē ad esse. Cau qd prime posset et velente determinaret ad esse voluntas nō ut indifferens, et libera ad esse: nam in rās implicat voluntē esse libē et indifferentē ad eligendū hunc, et illū ay qdo ab alio determinata, et necitata ad operandū.

Arg 3.o: ila scia impedit libtē esse quesupponit esse naturē fuē, seu ex vi cāe necesariē, sed talis est scia media, qo fuē mg. scia media supponit esse futū ex vi et natura oppositionis p.a dictorū: sed oppositio dictoria est cāa necesaria cū fundata in illo principio: qd live est, et nē est qd nil magis necesariū excogitari potest. scia media supponit ordinem futū ex vi cāe necesariē futū mai. ideo ebamus oppositiones a futuro stingentis et absolutis: dictorū hoc determinatū veritatis: qa dbtū est, et nē est cū stingēte esse et deficere impotē s: qd veritas determinata a esse futuro orit ex vi et natura oppositionis dictorū.

Multi et m qd fidentes dicant sponte hanc evidentes vinci sū intētū cū argtō. Sicut media fundamenta minime attingat, nam omisso sel necitatē illū principū impedire libtē esse futuri, qd nec ad sciam mediam quē sēqtur et qd ponendo et ponendo ē ponendū qd ē sensu futuro: qre premissa mai. nō mtm et mg probationis qa in nrorū mentē nisi venit afferre hanc ppōnē: Quis scientiū sō aulliō ff esse debate vera, qa esse et eis omnio dictorie opponūtur.

Ut aliqualiter nāgsi velient percipiant doctrīna audiant Exīm Suar. dicente inter dictoria unū dbere esse determinate vū, aliū debrate fly. sy em docet Doc. Sch. qa oppositio dictoria natura infert alū extremū vase et disjunctive esse vera et alqd vase et disjunctive esse fly qd nq in minimo offisit libtī extremorū nq eis libtas in aliqd xime nerio sō disjunctione infert illū esse et nē esse sy postenorū qu ideo

hic vera neitas libtē impediat et extremū aliqd nerio inferat sō qd impedit libtem ag, neitas ans quē determinate infert et contrā cum aut vū ā sell determinao hq extremi qd alio pvenit ab electione voluntis sy cuiq arbitrio potīs existit esse qm Causa ilīq.

Quare hic p ppōe disjunctiva si Pus hat aulliō A. scentiet et nō scentiet nō est vera fra sy signo nesesariorū qd sy eo sono intelligitur possibilitas esse, et dicē qd nō est obtū ilīq et vase qd ppōe disjuntiua a dbto stingentī qualis est illa dicit fra vera ratione alīq extremū disjuntē, qd existit stingentē, sed sy signo nesariorū et possibilitatis rei nulū extremū illīq disjuncti determinate existit sed utrūq possindit ab actuali et abolita existentia: qo tal signo ppōe ilanē determinate vera fra. In eo m signo datur multiplex neitas ut sit vera sy signo stingentium rationē alīq extremū vase et indeterminate qa in signo stingentū nario erit aliqd extremū vage et sō disjunctione: qo illd extremū vage et indeterminate verificat ppōnē qo ppōe est determinate vera fra ab extremo qd vage et indeterminate erit. Und si propositioni mētē sō hēre aliqū veritatē. Cetera qd veritas determinata ortū aut dicē illi stenīat esse sō stingens.

Arg 3.o: dina libtas cum sit Valia ois libtis creatē et libtas, sed scia media auferet a deo rationē libtis, qd est Deo indigna, sb mg, sy libū et dat sy eligens et sy determinōs cū a ratione libtis sō eligere et determinare. sed scia media auferet a Deo rationē determinātis cū ante omnē electionē et determinationē diūnā suppōnat ēē existentē et afferet determinationē voltis unice ab ila precedente: qa auferet a Deo rationē libtis. Exqa alterū probat Mr Gonet sūt voltis de re esse nesariū, nam qd est fuē ante sy principū et sy libū est natū fuē, sed illū sd ordinātū est fuē ante sy principū et ante sy libū cum sit ante decretū Dei: qo 4a

Argty unie fundatur in prima suppōne intelligere, ng dy Gonet ait sūt mg afferre et supponere essē fuē actualē determinationē Dei pātē suponit illū determinationē voltis Creatē esse p ut p scīē mdū afferre actualiter abpterno ante

determinacio Dei quoad [illegible] nob. impon. potuit ng essq ordinata
vel ab aeterno sd erit in tempore et tunc absolute erit, non erit ante, sd post
decretum Dei, unde essq et determinao voluntis dicit decretum Dei qd et tect ut ecq
proximq ngpe aullus Deus.

Ergo ad argum essa mai non mq ad ergo probatq dicit Deus te ly liberq, q ab
eo non tendit libertas et nob. principia indicta ad ay effect. non v. q Deus de-
beat quig determinare nros ag liberq, q agens liberq tamen suq libertis nihil jux
determinandi actones alteq agentis. Scia a media nullq supponit essq et avolte
Creata et non ee effective a deo, sd supponit essq ee effective ad eo et ee avo-
lyte Creata, sit ab efficiente et sui determinante, q genere electionq voluntis
Creatq e essq existere. Ad nanq sbtq deo mq, ad e existens tq absolute q ordi-
nate ante ly liberq e nano quia ordinq, qd e existens ante ly liberq so oditio-
nate, et e absolute extqs post ly liberq e nano quia non mq et aisqo mq essq ordi-
natq e quig ante ly liberq seu ante decretum Dei ordinate, sd mq, e absolute quig
non mq.

Arg. 10. principij infallibili inferens essq voluntis destruit libertq ilig si avolte non
habitale, sd quinq ex scia media et essu et decreto referendi aullq sb qo essq
provisq e infert infaliter essq in statu absoluto et non e impedito absolute
q ostendit. Forma qo ad 1q partq hujus illatio e evidens: si Deus dederit Pro aul-
lq, t sentiet, sd absolute offert aullq t Pro q Pro absolute sentiet
sd quinq ex scia media et decreto referendi aullq tinet veritatq illaq
propositio, q si premisse infaliter inferunt illd sequqs, sic quinq illud
infaliter infert essq absolutq.

Prout 2a pars minis, vocat in statu ordinato negt habere
sciam mdq et essu, q in statu oditionato voluntas non e, et qd non e negt
predicatum aliqd habere, sd in statu absoluto et non valet ilq habere q
nullo mo pt ilq habere. Pro min, tpq q futuro absoluta essq e posterior scia
media et essu sd qd e posterq scia negt sicq evitare q. tpq et q habita-
bilitq sicq mq so pt pbere ab obto ilig. sd futuro absoluta ong et voly-
tas in statu absoluto non ss obtq sicq mdq. q voluntas in stau absoluto negt
evitare illq sicq.

Jo quinq ex decreto et scia media et essu absoluto infaliter connecti et inferre
nano essq absolutq. nego tm quinq illud non ee habitale avolyte, tpq ordi-

tionate tunc absolute, q voca in statu ordinato habet oditionate listem
ad essq, unde si non eet essq avoliente non eqt ordinationate obtq sicq mdq qe
cum scia et dependens determinative a suo obto voluntas qq oditionate
pt non ponere essq et obtq sicq pt ad evitare sciam et essu. Insup instau
absoluto pt ad eq sciam heuitare, q it scia et prior remote essu absolu-
to quang Deus dirigit ad ponenda principia listis in stau absoluto sb
qq eit essq absolutq. ya tm scia e dependens intentionalis et deter-
minave ex essu ordinato, ergo so fit sicq mdq ee prior in stau
absoluto non essq absolutq, et ee intedita et determinative posterior
essu ordinato qd non repugnat, et late quant et aullo efficat.

Sectio 6a scia media munera ab impugnantibus defenditur.

Sicq mdq principia munera et adeqq in soc. scia ipsa desideratur
duo hpi ss. ly e inhite ordinq inter Certitudinq diorq predestinationis
et humanq voluntatis liste nam Deus instructq scia mia et essu Pri sb aullo
actu certo predestinat Petq et sentire procedit in collatione aullq, t qd provide
efficax, nq cy predestinao et collao aullq imitatur infalibilitate, sicq mdq
et essu obtinendo fruitari negant avolyte Creata et aliqd in voluntis
essq determinet sicq mdiam, in opposito sicq in justas cy liste voluntis
nqso indus neutq sequtq et ex supp. et raonis voluntis. Ergo fit ad
humanq salutis negotiq nanq ee sciam mdiq qa Deus listis juraile
ft ex ma parte, servet et ep alia pintentos fines avolante detinead

Cy mung e Deus
apecai amore et affectu alienq servare, nam cum scia media e indepq-
dens a decreto Dei, Deus p talq sciam eqnos petia fuza qn decretq di-
qd, t affus ed versari pos ce petia si em petia fuza eqnocere et
Deus in voluntate efficai, t decreto qd ce petiay hecet q tam daretur in
Deo pova et efficax voluntas ce petiay, nempe decretq qd vellit aut
velle fore petiay. Hec talis vollio Deo indigna admitari ponta
et scia media independens avoluntate et decreto Dei.

Ad ham veritatem Vinsurgit,
Thomista q destructa liste ti liti, destruitur et listas ti liti, sd Suarez

destruit libertatem libertatis et libertatem. Mirum est si probatam supponantur gratis supra falsis. Versus illam confirmant, scilicet quae supponit futuritionem ante radicem humanae libertatis destruit humanam libertatem, sed scilicet media supponit futuritionem additionatam ante decretum Dei a quo tanquam a radice processit humana libertas: ergo

Argentum Vatione, scilicet quae supponit futuritionem ante in signo necessariorum destruit libertatem et stringentem ergo, sed talis est scilicet media, ut ex nostra doctrina sit ergo destruit libertatem ergo. Mar certa est et mihi se ostendit, scilicet media ut antis defendit ignos determinate essy sub aullio A in signo hoc veritatis necessarie si Pro voces aullio A scientiet dicentiet. sed hoc veritas ut potest necessaria data in signo necessariorum, et ante omnem supponentem stringentem: quod data scilicet media in signo necessariorum. Pro mihi ex vi illius veritatis necessarie nihil obstantum aliquod extremum et pondus. quod quia veritas illa est necessaria.

Ex dictis facilis est solutio. nam scilicet media ut probavimus Vete ponitur cum libertate et libertatem Dei cum libertate creata ponit. unde ad id mihi probationem dicimus magis scilicet quae supponit futuritionem ergo additionate ante radicem humanae libertatis absolute existentem destruit libertatem et tamen; scilicet quae supponit futuritionem acta ante radicem humanae libertatis tam absolute quam additionate existentem id mihi et ideo mihi. scilicet media supponit futuritionem additionatam ante radicem humanae libertatis absolute existentem id mihi ante radicem humanae libertatis tam absolute quam additionate existentem non mihi nam divina voluntas est radix ergo humana libertas ab eo et ondolt fuerit additionata ergo creatis gratia voluntatem Dei absolute existentem. non est ante voluntatem Dei additionatam seu ante voluntatem quae existeret. Ergo Vao est quia effusio absolute non existit, sed existeret non regit libertatem et voluntatem Dei quae absolute existat sed quae existeret non effus eo modo quo est libertas regit voluntatem et libertatem. Ergo effus additionata absolute non est, sed est id est quod non regat libertatem et voluntatem Dei quae absolute est, sed sufficit voluntas quae est.

Ad rationem mai non mihi

et ergo probamus quia in signo necessariorum deo necitas ut veritas Pro cum tue dicentiae si hat aullio A in ex in signo nihil veritas Pro determinate cum tue aut determinate dupliae sub aullio A. Quare in opponis dictum so infeitali quae extremum sit disjunctione, dere dari quia simpliciter et stricte definite et stricte sul existere, quod a deo essy determinate potest quia dissy in provenit ex necitate et oppositione contradictoria, sed ex liza determinatione Pro in unde Deus quia nos essy in ipso essu in quo nos essy ee determinate ratione oppositionis contradictorii sed ratione supernaturalis quae ex determinatione Pro lue exit tent Ergo videsne male a homitis nisi habeat doctrina cum dicta extra in necitate contradictionis sed fit ad ipso essu et causa ive et electione liza Pro scientis probentur.

Sed insurgit contra Jon. si obstaculum tamen sicut media nata est ad tuendum libertatem creata maxime quia decretum objective absolutum et essu sul cum purificatione omnis necitatem voluntatem creatam ad essy et tollit libertatem ad dissy sed hanc ergo. Pro mihi ideo tale decretum cum additione purificata necitatem ad essy quamquam suppo ans et causans essy destruit potestatem ad dissy. sed hanc primum adhuc in nrasss fly est quod tale decretum non necitat ad essy. Pro mihi x nrg sed simplex notia et operatione liza creatae ut hens adjunctum tuetur Dei et cata libertatis operationis creatae, ac inde cum ois cata suppo tio ans tais suppet id antecedit iuam operamque creatae. sed notia ila non necitat voluntatem ad essy alias manifestum est ut ait Jon. ex masssed libertatis Vuing et exillum quia suppo ans et causans essy non destruit libertatem essus.

Argum nullum momenti est, nam suppositio simpliciter et immediate ans essy quae conexa est cum essu destruit potestatem ad dissy non suppositio quia non constituit extremo aliquo determinate, tamen simplicitter et immediate non antecedit essy alias potestas ad unum extremum tolleret facultatem ad aliud cum antecedat unum extremum. Cum quia simplex notia dessu libro non causet essy ut adjuncta decreto conexo cum essu libro (ut fecit cois nrorum ss) sed ut adjuncta decreto indifferenti et determinabili ad causandum per ipsam voluntatem creatam i. decretum non suppo ans et conexa determinate cum essu sed suppo ans et indifferens minime obstat libertati essy.

Dixi ut punctum decreto indifferenti ut fecit nrorum ss. fly sed admi=

tant tuea definitiua, et conexa, cy assu, in ppia ss dig dy e decrey pfinitiuy et conexy regulari, et disiguū p scam mdiā d assu, qre decretū conexy so. e suppo dns, remote et cy qd assy abluty ng decrety, e suppo simpliciter nequ ns ipy assy adionaty ac p ind talis suppo ñ destruit hitp nig, sd ng ilq destruit suppo sic mq quantecedit ipsum abluty. Hac em ratione dicui definitione efficacy tyc aully vt efficaxis, tyc e ly assg ñ destruere hitp ilq.

Da cy Scy mdiā mong si arguit

Thop, admissa mdiā Deg eet author peccati q cāa entitatis materialis peccati, e cāa malij fralis, ideo em Deg negat ad materiale peccati q determinare, q nīt ad malij fralis q determinaret Sd Deg e cāa entatis materialis peccati: q e cāa moralis malij peccati. 2o q illo dicita cāa moralis peccati alterig q illy attituit in circumstytys in qq infaliter cgnos illy et peccatuy, sd Deg attituit homiy in circumstytys qq pscig mdiq cgnos infaliter peccatuy, cy aliq poset hop in alis circumstytys attituere, et Deg eet cāa moralis peccati. 3o q Deg determinat ad indiuiduationē ag mali inga sepe. Peg esitue mdiā dista a mali specifica ag, sd q detrat vlyte ad specialē malig ag e cāa moralis malij.

Hic leuia ss ng

Deg tum ad male m q ad frale peccati so pcurit pure physice ex electione et determinatione Creatq, unde n e Deg cāa moralis peccati ng in aggte de ali qualis e Deg, cuiere pse et abte ad ay denotat ruasy ex affitu et inclinatione qlis ñ inuenitur in Deo. Adly ast. eam cag moralis alterig e, q altiby attituat in ecatione peccati cy teneatur auertere, et impedire illy apeccare. Cy auty Deg ñ teneatur hop auertere potig vt suo mnere satisfaciat, tenetur hop attituere in hite et indiferentia ad ay. in d e qd Deg ñ dicatur cāa peccati.

Unde mirari debeo nde Thomistas tale argty opponere, ng in corpy ss Deg ñ e cāa peccati m qo hop physice determinet ad entitate malij illiq. Et q mirale sufficere ad peccandy, Deg attituere hop in circumstantys qq p suo mnere et determinatione peccatuy e et ñ sufficere Deg p determinare physice ad entitate qq seu hit essi conexa, et ligitificata malij fralem

anlex, et efficatur ilq amando vt Deg dicatur cāa peccati. Ad ty ast. ex physica Deum nequ determinare cāas lizas ad actq in diuiduq qd aliqa malia reperiatur in au qq ns ex potiua electione Creatur

Insurgyt qe

Thomisty, si psisy ab ri decreo cc a ssensy data veritas adionata ade assu sb hypotesi aulliy. q pterit existere assg abig potiua vlyate Dei cc a ipy, et sequpter Deg ñ erit specialis cāa assg salutaris. Ioa ogā: supposita veritate adionata d assensu eogd ponatur hypotesis ablute dauin nig: sd vt ponatur hypotesis nppe aulliy ñ Deg pova voluntas Dei cc a assy, nam in veritate adionata d alis vlyitis Dei ñ intelligin: q d veritas adionata, et purificao adionis ajunqi potis abig pova vlynte Dei cc a assy: q tum erit ablute assg abig pouluntate pova Dei et sequens Deg ñ erit specialis cāa assg.

Disso anti, nō sequem

Ad ypbam duo veritatis adionatis sistere in coextentia duoriy extremoriy cy dependentia vniq ab alio, und intellecta coextentia duoriy extremoriy salvatur veritas adionata cy h tm discriminen in verite adionata hypocis supponitur ee et pcin dita ab eo qd, que psidit d accausis sbqq eet hypotesis cum hp cag pstise Deg tanta ad ablutq existeg hypocis. In statu vero abluto cy hypocis ablute existat nerio Deg tit extremsup cap. Ex qo fit flam ee mirem q cy aulliy pteriat a Deo cum intentione assensq p scam mdiam pvisi sb auxilio neqi poni ablute aulliam ni metia vlytate pova Dei cc a ipy, ng vlyitat voluntatis illam Dei ñ intelligi in veritate adionata, ng in eo statu pcin dita ab illa, cy pcin data ab extentia ablata aulliy.

Sed dio 7a opposite authoritates explicantur

Innumeri sequ

runt Thomisty scripturq et PP. testimonia qq nīq impgnare ssg et nom stabilire conat qq cy ng omnia dare, ng ea omittere liceat aliqa ppong ly e illd. sipliq Chrisst. C. 4 dicentis, qs em te dicerit? qd auty ideo q ñ accepisti, qq verb. ostendit Ap. Deg et cāq dicerent predestinatum a Deo sentiyte adicentiyte sd admiva scia mdia ñ Deg sd pp homo

et 1ª cãa hg discretionis et electionis qd talis scia admittenda ñ est. Quamvis tunc Pro 1º intelligitur per destinatus scientiens et discretus a Reprobo, qdo intelligitur infallibiter ossensus sed est infallibiter ossensus a sua libera voluntate et determinatione et ñ a voluntate et determinatione Dei. qd a sua voluntate et determinatione et ñ a voluntate Dei est discretus a Reprobo.

Ofta 1º si eadem qualitas aulliõ grae instructis alter scientiat et altera dicentiat scientiis praeter entitatem aulliõ, nil hoc adeo p quod discernatur a Reprobo, nisi liberum ossy voluntatis; sed talis sensus negat refundi in entitatem aulliõ iy in utrog entitas aulliõ ~~5~~ qualis. qd refundi det in solam voluntatem scientientis: qd a sola voluntate et determinatione libera et ñ a voluntate Dei 1º intelligitur Prus predestinatus et discretus a Reprobo. Ofta 2º ut Deus dicenat Prum scientiem a Plo dicentiente det Prus hoc a Deo et Deus debet illi offerre sensum salutarem xª illa Apli: Qd habes qd ñ accepisti. sd Deus ñ confert Pro ne Prus accipit ad eo sensu salutarem cum utriq hoi quale donum offerat Deus qn Plo offerat sensum. qd Deus ñ discernit Prum a Plo per sensum salutarem a Deo datum, sd Prus ipse se discernit p suum sensum.

Ad negando ing argumenti, ad cuius probationem duo qd licet Prus se ipsum determinet ad sensum liberum qn determinetur ad eo tm ut Prus elicuat sensum ex auxilio grae Dei suasu et suasione divina, ideo ideo ing salutaris merito tribuitur Deo. unde discretio scientis a non scientiente tribuenda est ipi Deo tanq Causae le nisi discretio praepparativa sd etiã executiva et qu scilicet in actuali suasu voluntatis. Quae omnia in statu absoluto posuit Deus p seuerly efficax qo vult et intendit ossy.

Explicatur explo duay ad idem opus effective concurrentiy. ng si alter suasionibus et p mitionibus alterius exitet ad operandum qo ily physice ñ determinet ad ponendum opus divinum tm p juvat cãa optis. ut opus abutrog effective p duarum parium rationem est Deus cãa 1ª et principalis ossensus salutaris qd ut Deus voluntatem creatam ñ determinet physice ad ossensum debat tm voluntatem ily exitat adjuvat et p mitionibus elicit, ac demum ipsa effective concurrit ad ossy salutarem.

Ad tam confirmationem Deo in ea supp utrumq hominem esse physice aequalem non vero moraliter, et scientiens habet auxilium efficax, qd ut physice et entitative ~~5~~ alteri aequale, tamen tm ossensus est majus donum; unde ut scientiens 1º superadat ong huic respondenteq est in auxilio grae, iy ab illo effective procedat et in Dei q auxilio offert expuitione et intentione efficai ossq exqo fit qd ut Paulus sibi auxilio graae instructus dicentiat eiq decensq vertendus est in ilq voluntatis Pli dicentientis x illd Jye 15. p ditio tua Israel. iy ab illa omne provenit disensq 2º iy ossq provenit a gratia et a voluntate tribuatur eq grae dicente Apolo. ñ ego sd gra Dei mecum vobiq graq mutuus commentatur.

Ad tam rationem duo necessarium ñ est ut Deo tribuatur sensus qd Prus illum a Deo accipiat, sufficit enim qd accipiat a Deo auxilio stqo sensuq est nam eo ipso Deus tam physice p actuly suasum q moraliter tamen decreti intentivi et in temporis motionis voluntatis exitat et adjuvat, ad operandum nam si inter homines recta operatio tribuitur et devitur his q suasio et suasione ad eq movent et exitant, quanto magis Deo physice suaviti tribuenda est recta operatio voluntatis creatae.

Semper textum sumitur ex Aug. lb de predestinatione SS.ᵐ C. lo dicente predestinatione ea praevidit Deus quae erat facturus et infra quando p mittit Deus Abraho Prum Lentiy ñ de ntr voluntatis potestate sed de sua predestinatione p missit, qd erat ipse facturus nongs homines exq arguitur. Deus sua predestinatione novit, qd ipse erat facturus sed mas liras actiones facturus erat Deus. ~~o~~ illas in sua predestinatione et decreo efficaxi p movit. t plo aliter qd ad eo efficita ab ipso predestinatus et efficaciter determinatus x Aug. sd ntr actiones

libertate ad salutem ab Deo efficiuntur, et ab illo praedestinantur et efficaciter decernuntur.

Hoc Augni testimonium minime favet Thomistis, nam praeterea verbis loquitur Augnus de decreto absoluto quo Deus fecit aliquid et absolute quae ipse praescivit, ex hac autem decreto absoluto et praedefinitivo minime praevaluit decretum objective absolutum et objective conditionatum. In praeterea verbis non excludit Augnus nostra cooperationem, sed praecise docet fidem Gentium Abrahamo promissam non esse ex potestate humana voluntatis, ut praesciebat non esse ex ipso Deo. Ergo disco mam. Deus sua praedestinatione novit quae erat ipse absolute factum ante mam. quae erat ipse conditionate faciendum post mam. ant argumentum solvit. Ut nra bona opera fieri ab Deo per decretum efficax praeter nate existens nempe opera bona quae absolute essent per decretum quod absolute est, et opera quae essent per decretum quae est.

Inutile. Deus ex Augnum non sua praedestinatione et decreto cognovit quae ipse est absolute facturus, sed Sup. mag. actores omnino negant Deum cognoscere futura, ea absoluta in decreto. 2° Augustini explicatio strangulatur sup. magis fundamentis. 1° politioribus nostrorum Theologis in Deo admittere decretum efficax praedefinitivum regulatum et essentialiter dependens a Scientia de nostris actibus liberis, quod decretum fuse probavimus et metaphysice necessarium ad omnem actum bonum tractatu de Scientia et libero arbitrio ostendimus, in quo decreto concedendum est cognoscere omnia futura absoluta.

Tertium testimonium sumitur ex eodem Augno lib 5 de praedestinatione c. 3 dicente: quid enim est verum quod praecise Christus et quod et quae locis fuerant in eum credituri sed utrum deinde Christo ne se illis habituri essent fidem ab Deo dante sumpturi, idem tantummodo eos praescivit in eos praedestinavit Deus quaerere et determinare tam naturam

in futuri. Ergo sed opera quae tantum praescivit Deus praedestinatis sed praecise non ipsis et non ex Deo donante, sed quae bona conditionata sed ex Deo dongleistata habebantur ad destinari seu decreto efficari decernuntur. R° ex Augno sed quia necessitatem dari praedefinitivi in 1° quia decreto objective conditionatum dicit mam. ergo mam, ss. ex Deo donante absolute 2° mam. ex Deo donante conditionate 3° mam. et ergo sequens ad Deo praedestinatum absolute 1° ergo quod praedestinatur conditionate 3° quam.

Ty Augni testimonium est illud Isaiae 45. haec dicit Dnus Sanctus Israel Plasmator eius, ventura interrogate me de filiis meis et opere manuum meorum mandate mihi. Ego feci terram et homines super eam creavi. Ego manus meae extenderunt caelum et omnem militiam eorum mandavi. Non locutus sum in abscondito in loco tenebrarum terrae. Dixi semini Jacob: frustra quaerite faciem meam. Ego Dominus loquens justitiam annuntians veracia. Congregamini et venite adpropinquate simul fugientes de gentibus. Nescierunt qui erigebant lignum sculpturae suae et orantes deos non habentes salvare. Annuntiate et adducite et consilium inite simul. Quis audivit hoc ab initio? Nonne ego Dominus? Et non est ultra Deus praeter me. Deus justus et salvator non est praeter me. Convertimini ad me et salvabimini omnes fines terae. Quia ego Deus et non est amplius. Juro per memetipsum, egredietur de ore meo justitia verbum meum et non revertetur. Quia mihi curvabitur omne genu et jurabit omnis lingua in Domino. Tantum in Domino justitiae meae et divitiae meae. Ad eum autem venient et confundentur omnes qui separant se a Domino. In Domino justificabitur et laudabitur omne semen filiorum Israel.

Ty testimonium Augni ex Epistola 105 ad Sixtum presbyterum. Ego sum Deus omnipotens, ego sum Deus omnipotens, ego sum Deus omnipotens

Quintabis: predestinatio ab Deo admissa non supponit scientiam futurorum actibus liberis: Et talis predestinatio non est primo abnobis explicata. Prior autem probatio illa est de scientia in eis supponit liberis ergo neque illa destruere: sed Marilipses pagos Deus accebat ex eo libris legere nabant Deus predestinaos: Et qua predestinatio ab Deo admissa non supponit liberis, et scientiam futurorum actibus.

Deo Marilipses quidlibet decretis efficax Dei quomodolibet mos ergo autem liberis libera timere quam percipiebant, quod Deus decretis efficax quo auxilia ore dispensant non destruit liberis. Cum ad decretis non posit supponi ergo liberi ab eo prius, quoque auxilia quae ergo ipsos antecedunt pro tempore decretis plenum. Ergo inferebant ore decretis efficax inducere inebriatione cepsus quam ut ipsi editantur affirmabant dari aliqui motus vocatis quod contendere deteriis, et ad decretis Dei quam ad ore auxilia, ac quod sibi ne viribus hominis tale motus Deus Christus virtuebat in manu voluntatis salutem. Unde videtur, quod Deus admittat predestinatos, et decretis efficax vendatur percipiam poe illi Marilipses opponere liberis libera ex non bene penetrata Dei doctrina, sic nobis Shorlej opponunt liberis libera ex non penetrata scientiam naturae.

Testimonium primum ex D. Th. q. 6 de verite art. 3 ubi ad 4 arguitur, quod sic se habet: sol non causat fructus in planta, nisi hoc supponat disposita, unde affectus quo si ex parte solis non detur certitudo ab eta fructus sed sub ratione si planta sit disposita. Deus non cum nos ut non votas supponat creata ad meritandum, unde affectus quo si ex parte Dei predestinatus non dat ab eta certitudo positionis ut, sed sub ea ratione si votas se dirigat. Cui argueta disparitas hanc assignat, quia planta non est subiecta soli quo ad omnem passionem, et votis creatis Deo subiecta est quo ad se dirigendum ad unum. Ergo ait ergo Joannes a S. Th. quia scientiam assertores donatae sed tantum ad unum nisi deus in ab eta intrinsica et ita habitus efficacia dei divini, sed indipsa ab eo deo et ante illud supponit ipsum prius, sed in D. Th. donatae se dirigere ad unum hydra indicta efficacia divini dei: Et testimonium D. Thomae est manifesta in oratione scientiam.

Omissis quae de hac inordinate lapsit hadii in Amato Jesuita Thomistis, Ideo mens D. Thomae manifestius esse, nempe affectus quo sit in solo insignis in hac sublimentia non intrinsecus certitudine ab eta plantae fructificare; nam si in hac sublimentia non intrinsecus certitudine ab eta plantae fructificare; nam si divide sit instructione manet, quis suo instinctu valeat solem divinitate

fecundare. At inspectis qe si in Deo fides stricte efficiatur nihil res, insere
certitudine abstra res ce, qa dolio officium Dei non se mectiud cum nro si
volutas vellit, sed intellect sfuditi ipsi delle, qbus ea dolio sfort media, d
auxilia, qbus Deus prebidit voatis recessuge ec. ex qbus nec levissima aparet
spes admittendi dcis pitrings, sed hoc abtis, d obtide rationis ad cognoscendi
futura lita rationata. S. d totiq dne summa tradit.

Sect. 8a
Fons doctrine suma tradit

Placuit gmeliori captu ea breviu dare qbus ma
dua militia, d qe ex illa insertia ut facile admectu habeant. Pem
stat Deus ideo cognoscere futura rationata, qa e futura rationata d non qa ideo
ce futura rationata qa Deus illud cognoscit. Et hoc e qa cognitio dina non facit,
neq rationem obtis cognoscile, quia qa obtis erit si potest ratio, ideo Deus cognoscit
obtis, d Deus cognoscit ratia rationata, qa sua sc. Bros aut obtis ce aut fore, et acqui
nioe respectu, non fit acquisitione sed ase ipso: d qa cognitio non facit obtis cognosci
le. Qacus Deus indifferens ad cognoscendi res rationata ab alio dimat ad eis cogni
tios, sed tale dimatio e ipse res: d ideo Deus cognoscit res futuras, qa ipse e con
dionate futuro. Qa scia d esse rationato subdit voati create ea hoc qa a voa
te dependit dimatio esse: sed scia dependens ad timatae voatis non causat voatis dimatio.

Constat 2o dimatios scia m ce in au 2o ab
existentia exis scia it non existat ab ex obti dimantis. Hoc e qa scia m e sua
met dimatio finalis in dista a res, nq se ipsa e in au 2o finalis respectu ng.
d si obtis non extat ab scia m eius dimatio exis scia ab extit in au 2o. Sic
primis obtis au non extat, cognoscit ab ay, qa cognoscit au ab so spontat actuale
extis cognitionis. Ceteris cis obtis non fit, sed habet extis, ido dimatio scia m
existit ab. Hoc tm non obstat ne ab dicit obtis rationata dimatae scia m, na
st obtis qd non extit ab dit ab verificare ppos, sic dit ab dimatae scia
qa tas ab non dimotat extis actuale exis obti, sed extis qecet, d qa existit ad ide
nitate aiis.

Constat 3o dimatios scia m casu qo purificet ratio d ce res ab
existentia. Hoc e, qa res rationata e ipse met res ab purificate ratione:
d res rationata e dimatios scia m: d d e dimatios res ab casu qo purificet

ratio. Ma rationi fis exists in nihilo, fis ex integro tractatu ng scia m, diois, d
ipsis intellig, ids obtis dimonstrant st diversas imod exis scie.

Constat 4o scia m
casu qo purificet ratio ce res, d posterius, fis sic res, tis sic dimatios videre
voatis. Hoc symit ex dit, ng scia m e res d posterior sic sua obti dimatidi:
d significet ratio res ab e dimatios scia m: d scia m dt ce res d poste
rior motide seu ab.

Constat 5o scia m purificata ratione non offiere liti create
d pit riuncly cu ratione purificata. Hoc e qa qd subsequ ad res d liam
de dimatios voatis non speditur liti voatis, sed scia m purificata ratione subsequ
ad res abtis d ad lig dimatios voatis: d neqd impedire liti voatis. Indlt scia
m purificata ratione mectud cu seu ab hoc in hac mexio cis res lis exer
cilis voatis minime obstat liti voatis.

Constat 6o d purificata ratione scia m
ce impedite voante creata. Hoc e qa qpt impedire suos primario dimatidi
alterig pt d impedire suos ab illo alio dimatis: d qa prima lite pt impedire id
qd ante seq tit ad aliud tamqm finis. Qui imitit in sua lite fit ne extat illud
aliud qd tali fis initit, sed votus hat rig facilis impedidi res qa purificata
ratione dimat scia m e fis. Qui imitit: d d purificata ratione pt impedire
scia m seu facere ne fiant talis scia in Deo.

Contra hanc dnm qe plurib
ex his displicet, insurgunt alii Theologes res ab non pte dimatae scia m, alii
d iudicantes res rationatis, qnec ce nec erit ab non pte dimatae scia m. Hi em
asserunt 1o: ut fuerit rationatis dimat scia m dt infinite extis ab: ipsi scia; sed
filius rationatis, neqd infinite extis ab scie: d neqd dimatae scia m. Quod mo
qd nec ce nec erit ab extis, neqd aliud ab infinite, d illud antecedere, sed
Deus prae rationatis non ce nec erit ab extis: d neqd ab infinite extis scie.

Ex dt ra mai: no mis ordinata et rebus
qd nec ce, neq erit ab extis, neqd qbus de dimatae infinite, d minime mea
re aliud antecedere rationatis, neqd intercalis dimatae, inere, d mo
tide motibus aliud antecedere no magis, sic ex Deus exco ne expitur ex
nere qd cognoscere ex qd obtis rationatis in ipse cognoscit Deus motide, d
intercalis dimat ad sui cognitio, qe dimatio intercalis exis obti in Deus

[illegible] ab aeternaq; scilicet quae extrinseca dicitur.

Indubie quae aeternae sunt aeternae sunt secundum intrinsecum suum dicuntur, id quod dicuntur in ut ab aliquo quod intrinsecum. Non ab aeternitate scilicet. Et saepe dicitur in libris de politica intrinsecum dicuntur, dignio minus quae dicuntur in ut ab potentia aliquid quod intrinsecum dominus in ut ab potentia dominus, nec ut dubio quae potentiae maior est ab eo consule in qua est ab potentia, id potentiae, sic et dicuntur dicuntur est ab aeternitate scilicet supra est ab potentia.

Secundum quod quae sunt in ne dicuntur quae extrinsecum sunt: et quod est [illegible] in scilicet Dei, id instituit et ducitur, nam exterior est ab [illegible] et ex quae quae dicuntur nascitur ab aeternitate scilicet Dei. Consequenter aeternitas scilicet dicitur et ab [illegible] priori ad scilicet, id quod est prius ad aliquid est ab [illegible] aeternitas scilicet dicitur ab [illegible] esse. Dicitur quae quae sunt [illegible] et ducuntur quae quae [illegible] obtinent quae [illegible]. Unde sed [illegible] et ducuntur quae [illegible] sunt [illegible] ab. Ad quae dicitur quae: aeternitas scilicet dicitur et ab [illegible] priorite ne et prius non quae priorite dicitur et [illegible] quae aeternitas dominus Solum [illegible] et [illegible] sec. 2.

Ex ratione 5. Capitulo [illegible] 5: Simpliciter dicitur quae ab aeternitate scilicet in dare mutua prioritas inter [illegible] scilicet in: ad hanc Philosophi [illegible]. Quod ma si [illegible] ab [illegible] auditio. Et quae est non priorite dicitur scilicet in illo; id scilicet in ne non priorite notare ipso seu ab eo dicitur dicuntur collatione auditio. Et dare mutua prioritas inter quae ab et scilicet in illo.

Probatur minor: scilicet in ne quae in sono indisque ad auditio: et ne quae ad quae physice causant auditio quae Deus quae est et ne causandi. Quod autem Deus quae scilicet in Tu sub auditio. Et quae [illegible] indisque ad causandum auditio: quae quae [illegible] indisque apto, id quod est producere quae [illegible] auditio: id scilicet quae Deus [illegible] indisque ad quod causandum auditio se habet quae ad auditio: et. Unde non Deus est causare auditio quae efficiens, sed quae illud efficiens quod, id tale est causa est [illegible] in auditio quae efficiens natura supponit scilicet et illi efficiens. Et talis scilicet se habet quae ad auditio.

Deo monitis Hemetae ordinis in
eadem prioride, et aliena in eam obtrudo, et alien physica; neq
ex prioritas obtinet ut dare et videatur prioritas, eo quod nullus regat
effectus physicus neq ab eis extra distinguat, multo minus ex prioritate in
operatione physica, ideo cum sit abbatissa non potest ab eis extra prior obtinere et
dimittere sacramentum, et ipsa sacramentum tenere et ministrare in re physica
non abbatis. Et Cum Sanctus hac mutua prioritas displicere nisi
ex ipsa in eodem operatione physica mutuam prioritatem admittit.

Neq Societatis Sanctae, peculiaria videntur et non dicta, neq politiones Theologi
in societate admittit plenam efficacia non regulata ex sacramentis ipso
vim sub auctoritate Dei: tantum plures admittit potius illa certa oratio
fuerit obtinendi in eo casu plenam intercedit non, et ex plenitudine
illa consensus auctoritatis quod videtur efficacia. Hoc autem prioritas et
potestatis non dat ab eis et spiritus ad Deum ad, quod supponit, et non quia
hinc consensus dantur conceptus haec sacra sunt, quod operatio sed virtutis
hi antecedit sacramentum, ante sacra ut placentia et diligentia dependet
plenitudo efficacia. Ergo ut hanc mutuam prioritatem Societatis familiae
ego ad admissa nullus et mundus.

Ad antiquitatem et non ab antiquis procedit,
quo nullus magis ex contrario ut intendens. Hic cum non ab procedit sacramentum ad
sacramentum procedit non ab: et non ab se ipsum procedit. De veritate autem doctrina
spiritus divina, notandum et ipsum et efficacia auctoritatis non dicit: non auctoritas
divina efficax potest sine et per non divinum, quod modum ut efficax procedere divinum
non ab: quia nemo tamen ut non sit et procedit physica. Et
et clare colligit non divinum quod videtur auctoritas et efficax potest non ab.

Quare abrogatum et admittere conspicuum
tunc se ipsum et remotae intercedit et oriunde non dare imo abortus videtur mutuo
id fulgidus in eo finalis non finis intercedit et ipsum se ipsum et medium et me
dia et physica ipsum finis; Quod cum loquendum me aliud finis ut abbatissae, sed
intercedit et ipsum causae se ipsum ut physica et ipsum. Quod loquendum mea non sed
non est aliquid intercedit finis, nisi non omnino causae et ipsum finis, se et
ipsum mutuum finis recedit non et ipsum intercedit causae se ipsum ut physica et ipsum. Qua

tum in nihilum dari et ipsum finis, ita et omnino, ita ex ipso fine oriundo et commu
nicat ipsum et finis finis, et dimittit et ipsum fine et ab eo mutuo intercedit non
et, et dimittit ad modum dicit illud intercedit cum sit ipse finis ut accommo
dato modum ad magis finis immediatis et finis ut accommodatio cum intercedit
media et Nec me dicitur cum finis ut causae et ipsum, quamquam et ipsum.

Non et Nec in non
casu non ab et immediata contrahere perdit intercedit, et ad terminum collidit non
non, et ad vitia et adeo non, sed sicut et ipsum, in non ad ipsum quia
ab et ipsum et physica dependet dicunt physicum physicum et mutuum et non et non
intercedit causam physicum finis non, et ipsum non dicunt non perdere
intercedit et Nemo se ipsum ut et ipsum causalis physicum. Et quo dicunt et non
non ab et se ipsum procedit physica, et ipsum non non se ipsum procedit intercedit et non
se ipsum non.

Inquam et sacramentum intendere et non ab: et non ab non dicunt sacramentum. Hoc
cum: sacramentum non dependet ab illo se quo dare et esse et sed dare et esse et sacramentum
dare non ab, et esse et quo post fabricatio se multiplicare dicunt et sacramentum dependet
et non ab. Mea et certa quia sacramentum publicum et ad et ipsum dependet non et non
non dicunt. Quod non: nulla res non et non potest dependet ab illo se quo et potest albedo
post, sed non potest sacramentum albedo potest et albedo, et non ab.

Hoc sacramentum non et ipsum
non ab et ipsum ab et sed ipsum dicunt et non et praedicare dicunt, et quod
et sed casu ipsum dependere et non ab. Et hoc et quia non et dicunt et praedicare dicunt et
et non et non ab: et sacramentum non et ipsum dependet et non et dicunt. Et praedicatio dicunt et ipsum
dependet et non et non ab. Hoc non intelligendum non et non et sed praedicatio dicunt et non et non et non
sed et dependet illa et non et praedicatio dicunt et non et non et non

sed primo explicare quæ ad hanc doctrinam pertinent. 9.° difficultates aliquas circa hipotesim exp.tæ scientiæ examinare.

Quæst. 3.ª

Difficultates aliquæ circa hipotesim exp.tæ scientiæ

Prima difficultas est an detur collatio auxilij post ultimam exp.tam hipotesim. Vt in hac si Deus dicerent auxilium Petro Pro Petro ponitur? Affirmant aliqui Theologi: Deinde tunc esset alij. Nihil enim hæc sententia dicit collationem auxilij. Ita inter moderni cum Vas. Ad id quod negat se hæc exp.ta hipotesis. Et ultimo quia in ea hipotesi dicitur ex hipotesis det ei indifferens ad vnum et ex eis eligit. Quia mare: illud liberum arbitrium eligit scientiam et vnum æqualem et oppositum, sed deinde moveri ex scientia et vnum medium et eligit ipso vnum: et deinde medium et vnum. Quia mare, illa scientia in si dantur nihil est insigne libertatis ad vtrumque dictum. sed deinde eligit et cernit auxilium et inter vna nihil medium eligit scientiam et vnum sub tali auxilio.

Dices ex Pe. Stanique: posito detur collatio auxilij Pro Petro, videtur, ut sub quibus hipotesi, quibus et hæc Deus cognovit vnum hæc sub ea hipotesi. Et dicunt illud attinet præsertim hipotesis. Condit Deus quia in cognovit quid facturus Pro. et Petrus: sed contra videtur: tunc detur Dei collatio auxilij et præmotio efficax. Et Deus hæc scientiam et vnum in certa hipotesi attingit detur Dei.

Objectio quæ satis notabilis est difficilis et alias sibi vendicat locum, ad eos in Deo vnum nunc, et explicit modum est vtinam inclinare ad scientiam dant detur illud, et potest explicit modum est vnum hic subsunt et, sicut Pro ideo a scientiam attinet indulsit. Sed quia Deo multis detur Dei sive collatio auxilij sive præmotio efficax inclinare ad utrumque finis Creatæ, quod eo quod intellexit voluntas Creatæ certius auxilij et efficax quæ esset necessitatem ad eos voluntatis et libertatis, intellectus et non quia libertatem fuit voluntatis de, quod detur Dei in indus existit ab eo quia quia libertatem voluntatis et efficit ab eis Creatis. Dehinc dicit late dicta: ex indivisibile divina sapientia et omnipotentia.

2.ª difficultas, an aliqui sint modus post ea hipotesis scientiæ in Deo an Deus superare post hunc ait si hipotesis est Creatio mundi? Certum est Deum an Deus superare post hunc ait si hipotesis est

illis in Deo directe contenti possit dici, quia Omnipotens est in modo
esse contentus. Quare est difficultas si dicas, videntur mortalibus Deo
et Deo esse, sed videtur possunt tendere ad Deum ad hypothesis
esse tertia, et dicis modo contentus Deus et contentus omnipotens omnes
illis attingere non possit videntur. Ita vero ipsum Deus non
sede contentus mortalibus et naturaliter ab eis quod dicit esse
desiderat bonum ipsum et ab eo modo esse: sed dicit ipsum quidem bonum, desiderat
Deum ab eo modo esse: et ipsum Deus sede contentus Deum,
et non ipsum in natura sed possit prudenter dicere dicit esse.

3ª difficultas est: cum ex hypothesis sit
quod possit ipsum, dicit, cum Deus habet potestatem ipsum et Deus
Deus dicitur esse. Dico hic respondendum est, videtur esse dicta mihi Deus, ille
ad id subtilitatem. Ita Deus contentus esse inter possibilia ut ipsum
mortalis dicit: cum id ex possibili sequi nata videntur esse possibilia sequi:
admittere ex illo possibili omnes videntur sequi Deum esse possibilia sine
ultimo et ex hypothesis pendum. Ita a quod videntur sequi ex diversis
hypothesi data. hypothesi tenet tenent, sed Deus contentus dicit esse desiderat
videntur quia ex hypothesi esse: et Deus pendum affirmare ut hypothesi ipso
subtilem.

Cantia tamen videtur plurimum hoc Angelico Doctori dubitatio
tota ex hac sententia Vincentio Doctori libro de esse et essentia Gonet
dp. 4ª a 3, ubi refert Doctorum dubitatio quia dicit Angelicus in capitulo, et tota
dubitatio consistit in parte Reinerius ipsum ut ex possibili et solum esse
et essentia ex mortalibus et dicit sum in Deo distinguit ad distinguendum a creatis
solvendo Doctorem quod Reinerus si dicunt ad tertium dicunt,
cognoscere Deum illas ab infinitas videntur, ad illas distinguere ma ore
cantia.

Cum si Angelicus dicunt Doctorem videtur sunt dicunt mi
mortalis et intelligere: nec dubito quin videtur respondere ferme
illo in modum: Illustris indicant: ad tertium tamen respondere Angelicus
sed tale respondet Deus cognoscere ipsa et ipsum hypothesi
quod non dicere Deus cognoscere ipsa et ipsum ratione Deum in ipsa
quia possibilitas et ipsum ab eis: et ipsum suppone sed dicitur esse,

quia ab eis sequendis Deo esse suppone cognoscere ab sicut res a sole esse
fumus esse.

Opponit P. M. Gonet Doctor Thomista, ipsum esse illo esse
sed non medius inter Deum Esse, et ipsum esse cognoscere et ab hoc
hypothesi dicitur mutatio sicut dicit esse esse non medius in quo Deus cognoscere
illis suas. Dicendum est in ignorantia esse et sunt omnium illorum Deus in
esse sua cognoscere et ab eis suas; et dicitur esse ad utrum et in medio
contra indagati quod esse et omnium stirpes cognoscere: sicut cum et illorum
in Deo in seipsis: dicit esse videtur esse et essentiales dicuntur
esse Deus in seipsis quia eius esse sua esse.

Opponit 2º: ipsum Deum cognoscere
illud posse indagatis de ipsa: et ita placuit posse ipsum et esse ipsum
Deum cognoscere et dicitur esse suas indagatis de ipsa. Dico eos ipsum Deum cognoscere
et dicit esse posse indagatis de ipsa, vide eos dicit posse et suppone esse esse
non ens, et distinguere ipsum; ipsum Deum cognoscere et Deum esse sub esse Deum et
Deum esse indagatis de ipsa, vide eos et res sub esse ipsum non ens.

3ª difficultas: Cum ex hypothesis sit non esse sed esse, sed in Deum esse esse
et ipsum possit esse, dicit in esse. Sicut esse esse et Deum, non hypothesis
esse esse esse, tam hypothesis non esse et ipsum possit esse esse et Deum esse
esse esse esse

est, et ille Mis vitat, ny ut cognos cat id quod est. Pro se habet Cartesius res spiritales cognoscere in ex domoe intuito in se solione propria illas habet; et id Deus cognoscit qd faciat deliberare habet multis spiritales cognoscere causas, e nisi qo habet multi.

Dicos ex sp hipotesis et pari dio ut mo poli esse, sed dio ut poli mo esse non et mo sequitur ex illis ex hipotesis implicare ad gloriam dio. Alter vitat qe ex sp hipotesis intelligit dio ipsa esse et vincere ad dionis, sed id separat dio ut mo poli esse. Disonio mage et verum dio ut mo poli esse intrinseco hoc sed, domus extra et sp alterum mo pertinet: disonio mage: ut dio pertinet potis mo extrinseco sequitur ex illis dio mage ut pertinet mo intrinseco mo mage, ny ex solutis intrinseca dionis sed ex sp ipsa entis sed ex illis, hoc vocabo alterum et ex sp hipotesis.

Dio notandum ex sp hip. in dive in solio ut multis ut potest fa collatis et dio qe multis potest in collatis ad Deum Dei in eis sinectum dei: sed ex sp hipotesis predicari in de divinis et sicut dinectum dei predicari in de multis potest fa collatis. Ad ny enim intuitus pt multis potest collatis et distinctis ny potest ex hac multis occasione hoc illo seq qe potest dio alius pertinere ny sp ipsa et dono nec cum dinectum dei alternativum ex hipotesis. 2 L. quae alterum potest esse in ex sp dionis. 3 L. non dubium ex dicta dionis Dei.

Quaest. 4a

Quae cognosci possit p scia m. ex sp dionis.

Sect. 1a

Non dubium ec dicta dionis Dei.

Precens vio dotis qe inter domesticos sinoit, inquit an Deus prius in cognosci ad suos qe sibi cognoscere dign dionis pertinet et habet, dy si illa mysteria esset Spiritus Sancti in Cognosset? qe cum duo cognoscendi domini et ex sua in dicti dicto admirabilis in Deo Ipse dnca sed in dirigat, et diligere potest Deus ad pregly dio et dissimilatis?

Ipse sed Deus diligere Deo.

Primo l. Deus se in particulari cognoscere in trinos cos abstrahi hi, qd ad particulari cognoscere qe illos quos habet sed Contra alium dio ponere. Illae Deitas cum et Naotha et Deus probatur Certo, Dei particulari cognoscere mai qe hiis quae sunt: ny Deus cognoscit qe sua se cognoscere et Deus sed sed alia. Imply esset Regnum Dei deinceps et discernere in Cunnos Spiritus Sancti, et nec alium sed nec gratia qd illum pos: et pato cos diae et Cunae et sicut ymdi Deus particulari cognoscit et dicitur, sunt pato ad dicitur eos in cunnos Spiritus Sancti distinctos et non Deus particulari cognoscit. Tale dicit sunt prius in indigens, alicio subtrahe ab, et obtine dionis, alia non et modus alicui dicit dicto.

Primo 2. Deus in cognoscit prius in dicto hoc et dispa a dioe non existente de qd dicunt et sua Christus, Christus sequitur unimati, qa scio in ex se prius dicit ab aliae dionis, prius eis esta. alicio tunc sed Con. Sipi non existis explicat in Deo sed alia qe ego exig ab ipsi n abest, et cognoscit: et ipsi in Deo sed in creatis in dioe non existe dispersus illa. Quod qa se dionis Dei sed in aliaeces et cognoscit extra ab ipsi Deus aliqd in non aliaeces, qd insile et ex phantasie seq Dei Regnum et his potis.

Nec dicto ex sed distinctis et Deus particulari cognoscere prius in, et indigens ab alicuio dicto subtrahe ab et obtine et dicto dicitur qe habet si esta alia dionis ponere. Quod l. dicto indigentia dicto subtrahe ab et obtine dionis cognoscit Deus prius in res qe trinos, dionis sunt; et indigentia alali dicto cognoscit Deus prius in dicta sed dionis qe habet. Cum tenet apostolus ny ideo Deus cognoscit suas qe dispa adicio qd cum 5, qae vero indigens alali dicto qd non qe dicunt cognosci potest tali dioe. sed indigens adicio qa cum 5 in Deo et vero qe sicut ny qd existent. Regnum sicut tale dicto et indigens adicio qd cum 5 Deus illa particulari cognoscit prius in.

Nec valet dicere Deus sicut non phendere donis Cuae qe ind cognoscere potest qe oes qs dionis habet, in se ipsis sicut phendere eis qe facta dicta cognio, qm donis Dei. Non ingen valet l. qa Deus in cognoscit suas qe hiis in dicta ipse: dm

cy indifferens, neque ab medio, neque extremis, alio ad titanae cognoscendo
et dimittere supposito non possit, ut subsistat ad tale cognoscendo. Deinde ergo
supposito divina natura, ante omnia, ut prius cognoscat ipsum esse fin
ens omnibus: alias per conceptum divinae essentiae tales ipsum: et divina con
ceptio divinae veritatis, ideoque ab eis ad titanae, ut prius cognoscat de
ipsis fine quam in fine.

Quoad 2° indifferentiam ad dicto ante angelic, et ultimo dicunt
per supponunt alteri, implicare, Deum habere dicunt Con incomprehensibilem Spi
ritum Sanctum, et divina dicunt per habere tale dicunt, et indifferentia dicit dicto ante
existente Concepto Dei quod divinae habere, et quod divinae habere habet tale dicunt
quia indifferentia ab dicto ante existente Concepto Dei quod divinae habere
indifferentia ad dicto ante esse. Sed quia illa ex lege necessitatis, ut
pote, ad dicto, et alteri divinae esse, et alteri divinae non esse.

Quoad 3° potest esse alteri
mundi quod Deus et filius divinae ad dicto divinae incomprehensibilem Spiritum Sanctum, et indifferentia ab omnibus
et indifferentia ab alio dicto tale dicunt, et divinae habere Sed et divinae habere habet, sed
non Deus quod filius et alio dicto ante divinae habere habet dicunt sed
secundum divinae divinae, et Con ad dicto ante esse et alteri divinae non potest
esse filius divinae Deus. Quod nec Con quod tempus et aliquid ab esse potest
aliquid divinae, quia non habet divinae esse, et quia divinae illi: sed
tunc ab dicto ante divinae habere habet, et eadem
ratione divinae esse, et eadem tempus Concepto et ab esse divinae existat
sed potest esse alteri mundi in tempus dicunt divinae, et esse, et ab
existere dicunt divinae incomprehensibilem Spiritum Sanctum. Et ratione alteri mundi in
tempus divinae dicunt illud divinae, et sub ea divinae dicunt divinae incom
prehensibilem Spiritum Sanctum.

Quod 4° sicut ab dicunt esse Concepto Dei quod Sanctum
divinae habere habet divinae, et incomprehensibilem Spiritum Sanctum, tale sicut ab
tale divinae, non Deus non potest facere quod alteri mundi esse habet, et in divinae
dicunt divinae incomprehensibilem Spiritum Sanctum. Et indifferentia ab dicto ante esse et alteri
divinae, nec Deus Concepto sine divinae habere. Quod non in su
pposito rebus sicut non potest esse alteri mundi ab dicto divinae incomprehensibilem Spiritum
Sanctum, et supponat Dei esse Certe et gratis. Et supponat quod et dicunt

sed ab illi, non dicunt esse. Sed nec potest in tempus divinae tale esse ex
nido se dicto divinae incomprehensibilem Spiritum Sanctum. Et quia non sicut illi, et existat indifferentia
dicunt existentia. Sicut dicunt existit naturaliter in Deo: sed sicut quia natura
divinae, et indifferentia divinae Dei existit gratis non per gratiam Dei, et
non potest esse sublato Deo illi gratiae, et facere sensus divinae.

Confirmatio

Unico signo inquit Deus Concepto sed et incomprehensibilem Spiritum Sanctum sed
dicunt mysteria existit: nec ab omnipotentia Concepto quia et illud sicut signum ante
et post esse adunata Dei, et esse in tempus sed non existit in Deo sed in
signo sequente nec ab Deo omnipotentia Concepto et sicut quia in illo signo fuit sup
pania certa et gratis: et nunc non fuit in Deo limitas ad illi gratiae tale de
Dicit Concepto incomprehensibilem Spiritum Sanctum et quia sicut dicunt dicto pronat con
tra hanc.

Phaes Patres Scol. habent tractantes ea quae indicant in oppositum
et dicunt Sant Scol. Sed fatetur ea non sicut in tempus existere dicunt
Petrum quem non Deus possit facere dicunt ea sub conditione et non
potentia facere quia existit et gratis et se non Pa. Et tale sicut existit dicto
et Ab. Quod ergo Deus non potest facere existit nunc et se non potest
tale sicut quia et sicut supponat primitivum et ante existit sui
dicti, sed nec tempus dicunt sicut Deum non et sicut Deus et unica
voce Pa non existit, nec ab voce Pa existit. Et dicunt non potest facere et
Deus sicut ita se non. Quia sicut in et non tale fuit dicunt. Sed tale
instantia potest quia sed quia facit nec et alias sicut existit
ibi vacua litteras tantum non habent existere et dicunt
facere divinae sicut.

Sed ad secundo ante ad ea quae non mani, non magis non et
Deus non ab sicut illi existere et potest non dicunt existere in sui divisio prioris
sicut. Et non ea quia illa sicut et sicut supponat divinae Dei divinae ad dicunt
sicut incomprehensibilem potest sicut existere et supponat existere alteri mundi quia
et incomprehensibilem dicto sicut illi existere; quia et et sicut et supponat tempus sui divinae
dicunt Dei divinae et ipsi supponit et Deus et dicunt sicut et indicantur ad dicunt
Ergo dicunt et quia sicut illa et et potest divinae Dei non existere et
in Deo non habet subsistere non magis existit in Deo non habet divinae non

mag; qa cy scia illa Sapiritat dery Dei tygm dicy nexit in Deo
necessario obtrae, sd non exist necessaria subtrae, qmg insuppoit doatg Dei
ut exigit, ut talis scia di in Deo.

Ad ipsam dicio mag: ineo signo neq
cig opposty coopore ab[illegible] dicentur no mag ypotia q ex suppoe ydo mag
e stria cody no disjunctae, qa cy scia illa medii supponat dicnag
Dei idoatg, ypotia q ex suppoe talis dicnais, neq opposty coono ex
Coterg ex ea necessitas e ypotia dicnag Dei neq in minimo offerit
libi dicg, ut dare Winesii inscia in d mis actib, qe cy illos idio
nole supponit n offerit eorg libie, it ypotia ad sicg opposty eternizan pot.

Sed instabis: nemo pt prudeta delle ne
posn aliqua ydiae extini id qd sfulin Cognos ex illa qee sub tali
ydiae, sd Deus sfulin cognos dery di incarnae Spiritg Sti dicnag
ee si existat dery credi alicg mydy e poto dicio Credi aliud mydy
neq Deus prudeta delle nes incarnao Spiritg Sti: Cdery dicnag
mae Spiritg Sti n fae sd vario extit, cy cig opposty neqeat Deus
prudeta delle.

Reo pota ydiae, nemo pt prudeta delle necessitae ydicnag
qe sfulin cognoit extinais subtile ydiae, nis ex dolio ymmocnda, e pos
dae cy sfulin mera dexta idoatae sub ydiae: Coterg si dolio illa sfulin subtile
sicg, atng scia illae reducit, neq cy illae ymmocna n exit ymmd e dolio qm s
lit ee idoatae. Ind di ipsomaro nemo pt prudeta delle dolioae ymmocna cy sia
dicnag; dolioae cong, e divisg ipsa no mag; ertiqio mig: Deus sfu
lin cognoit ono antae e idepta essae dicnae idoatae stirnag ee dery di incar
nae, no mig: cognoit sfulin ypotia dexsuppae sng dicnais idoatae ydicnag
ng n idem pto dicio Credi mydy ee dery di incarnae Spiritg Sti q Deus il
prudeti: ut pos q ex idio Deus prudit tale dicnag fuisse, qa si dicg credi
mydy stae vripae dicnag di incarnae Ergo videos scig illy ultima ymi cy
tiedine.

Sed ymplicai e ymai pt exquo actus X[illegible] D: nolt qeig dicnis
e qeig sfulin cognosent agoes qas illustrang: hae tu notia ytlinegmo ydia
e, qa si scia dicnis, e sola sfusa fuerit sfuine ens ag tricos X. supponebat te ipsas
ag tria fuisse idoatae cy poe ad sicg sfulin potia cay scia neq illa esset omnimag necessia

posset minori cy exigit omnibus ng casu qo ag illi sfulin n cont n dare
scia illa in xpo D. Sit pariter scia qa Deus cognoit se dicnag incarnatio
nem Spiritg Sancti sfulin mydy existere cy supponat dicnag
a Deo sine sfulin mydy neqd dicnis sfulin infringae scia illa ymmocni valeat
cy appotodicni.

Sig Q. ideo Deus sfulin abi dicio ex exigit cognoit mae
ag tinos ydiae fuisse, qa cy supposicnat doatg in so cognoit qd illi
ministrat sdn qd illi ymmocnat inoslot suppae: sd Deus neq sng doatg
sup sfulin cy ad sng sfulin mydy cognoit supponae q sfulin
illi: e Deus n cognoit sua dicna idoatae prae.

Reo magae sfu, qa ut
sepe sfixing sae cua Deus mae ag ydiae fuisse cognoscat sfulin, ex
abiqio Deo insit cognoido sfu adhonae sng doatae qaet si ponaeci
dio, ng cy Deus s insite cognoitg e sgme necessitatg compae qd se
dae cognoile: cy e si ponaeci Cotn dio dotae se dicnae ad sfu Deus
qeo ipsae dae cognoitis, ideo sfulin ab oidicio cognoit Deus sup idoatae
sng, ng ut ygtatis eet nullomo legii dery qd actualiter extini ra Deo.
Pariter e sae sive vitis cognoide e necessitg cognoie Deus sua dicnae con
dicnata cy ad ea sfulin dicnae se dicnae Deus, si neq illa idio ponae.

Ergo
notandus e, ut sne Molinig meus ciga ypotis, ad si Deus in suae
doae in cognoit dicna idoatae, eo qd dotae dicna q e s inclinans
ad sfulin, e nullomo s medii mensi cy ad ipso extremo dicnae, si sfulin
ma doatae sup sfulin dicnae q e n cognoit mae ag ydiae fuisse
creae mae dotae in ipsae s dicnae sfulin inclinans; qa ex Deus sup
sfulin doatae cognoit ag qos idoatae fuisset illos n cognoit in
doae q e sd ipsis actib, ex id cognoscat ag qos pota tali idiae dotae
dicnae. E hanc ee Patris, Fil. Spis distinae potest e filioi n distinct.

Ino Q. si Deus cognoscit sua dicna idoatae in
ypotia ab oidicio ydicnis nonet [illegible] distinctae [illegible]
doae ee dery in exigit: sd n manifeste [illegible] dicnae: Deus sne
cut hae mae ag quasi [illegible] in dicnae Pri constitutae dicnis
illi ponae idicnis ydestinae: nonet ins sp hae cy sciam dicnae: si sfulin
nonet aut sfulin sfu continet. Ergo si ex illi duo ae scia s unae ee dicnae
[illegible]
ofes: sd illi fuerit Deus ab [illegible] ydestinae [illegible] ee dicnae

Deus Pro cui predestinatus. Mane Certum; et pri mum. obiter dicendum quemcumque
dilige tuum in alio; sed quia quia spiritualiter predestinatio Pri dilionis non est
ex spiritualis dilectio nisi hoc: Et ex quo quia magnificet dilio predestinatio
tuum in alio: Et illi ergo fuerint Pisae ab predestinatis posse pm legibus.

Nicolay Martinez et alii quod ipsa
tenet quelibet illorum ex ante aeternum ex quibus ab illo inde
pendens utrique tu ex sul sinistri nec ante aeternum ex quibus, sed eo simul
et dicto predestinatio Pri. Disphicet tu solito ga 2. ex non solvere, Deus
ab natura non dicto predestinatio Pri mentis sed ex dilio p legitu
se hat ex pte ag fmi ad predestinat: Et mentis ex illorum sciam
et ab se hat ex pte ag fmi ad predestinat: Et mentis ex illorum sciam
medium exit by dicto predestinatio ab exigite, ex 2. ex se hat ex pte
ag fmi ad dicto p destinatio ab exigis.

Ratio Et dicendo mens indifferet
Pisae ab predestinatis formaliter et in ac 2. ante aeternum Deus
non mens fuerit Pisae predestinatus Vaticalia. Deus si mens 2. do
mens nec ante aeternum Deus ex quibus distinctis sicut dicunt
ab predestinatis Pri, ideo Pri dicunt predestinatus Vaticalia ex predes
dicto actualis includit ex ante et ex ipsius dono. Et mentis
ex illorum ab aeternum ante predestinatus, hoc illi mentis
solum dicunt Pri Vaticalia predestinatus. Obi nota mentis illud in
antecedere spiritus Dei predestinatis, sed so 2. ga, ea ad predestinatio
supponit dilio fuit.

Ad 2. simul admitto in Deo non dari prius
omnes res, nam Requit aliqd dicit Deus ab exigis praedes ad scis
Vestris de suis actibus dilio ne facis, Et intelligendum ab exigis
in cognoscit Deus suadere dilio ne facis. Quod ion: et ad actos
Dei non fuit in Coeno Spiritus Sti ex suppose alterum mysterio
Requit qd Deus in hoc fine dicit et de incarnatione: sed in hoc sine
inte dicit hoc alterum dicit Vestris, p excludat dicit de incar
nat: Et ut dicit praeque dicit incarnatio Spiritus Sti sicut
aliquando in mysteriis dicit ipsum de incarnatione Spiritus Sti si duae alterum
do, ad Requit aliud dicit qd factos, et excludat dicit illud Vestris

Ratio nos pse nec nec mentis ea dicit aut existis
in quo Deus tempus in medio cognoscat sua dicta dilio pugnet ipsa
dicta dilio hant in se vere et obtinet sufficiat ipsa quis alio sectus do
dicit dicit scis distinctis dicitis. Et ut admissa suppose distinctis
tale nec omnis sine sequit dicit aliqd quasi Vestris ad exclud dicit
dicit de in Coeno Spiritus Sti tradit illud Vestris non sequent nec me
dicit in quo Deus cognoscit res, tu hoc dicit directe dicit de incarnatione Spiritus
Sti. sed dicta ipsa dicta ea se ponerent dilio suae sue dicitis
obtine distinctis scis in distinctis. S. 2. qd dicendum ea dilio dispartata.

Sect. 2.

Quid dicendum ea dilio dispartata

Perfecta quis notia examinare disideat: an
Deo possit in cognoscat dilio dispartata? Hoc enim ut ex alibi dat
patet illa sit ing by dilio in dicis, sed in ratione se hat ad dilio, Dos sitra
ea dormit Sorores identis, qd enim ad Sorores identis interest sitra
et dormire sitra mane. De his in Exig Sum. Tonica et Mestring
Granados Aleaje et Ruiz d. p. 18 s. 2. indicant poe ea dicere, ea pri
de ad Deo cognoscit possit in si redat sensus quasi synonimis utrique coexistent
his qd pse Comitantis. P. 3. Dasq. Jones Aranbal Dossis, et Bermudez
indicit dilio dispartata illas in poe ea dicere in dilio salti intra exte, et ex dicto
Dei ducat ad dilio, nec aliter ad Deo cognoscit poe possit in.

Pulcra sane
difficultas et magni excae dignitatis quam Cdis habet. Quoque nota 1.
dilio indupliciter dicta ea poe; alia enim pse e in agendo, alia vero in agendo
est dilio in agendo qd physice et moraliter ducat, aut Requit ad dilio:
dilio pse ima agendo ea pse limitat et Restringit aliquis possit ad Casu
quo ipsa dilio sit, ita dicta Pri existet Sorores, qn alis mens affir
met inter dilio et dilio, qm existite Pro Sorores extere.

Nota 2.
qd in una Ves 2. se videatur possit in tio se hat ad existis alterius,

extra fide ex voce Dei, t hoc ducere per ad illa quæ Deus t homo ne
que ponere unum extremum qn ponat aliud, t extrema inter se disparata
d in mera sit. talis sententia certio fere alibi Joa facta Elisei
sed hujus, qe exerce in ducat ad positos. Simile exemplo in Dei fo
bies prædicti Syria t inaedibus gentes fere Joas bracio percussit,
extra ducebat ad Syriæ positos.

Nota 3° propos d duo disparata
stare se si duo simile, et conexa symm. Cui Deo qn propos stre
te, et conexe idiotalis efficit duos simpliciter ducere ad idiotas
idem portat particula Sc conexa sumptum, sequitur duo disparata
spectantia se fit ad idiotas nullo modo ducit ad illa extra: Et
propos idiotalis conexe sumptum stare cum in hsu efficiunt ducere ad
idiotas duos qz non ducit ut pote disparata.

Nota 4° propos idiotales
d duo disparata potest esse verus si duo et particula si late sum
mum. Ratio est qz particula si et propos idiotalis late sumpta solum
significat qd poto uno extremo ponit aliud spectando ad eo qd unum ali
quem ducit ad extra alterum: Et in hsu propos ille potest esse verus
Cum pat et ans pbt, qn affirmat qd poto uno extremo ponitur aliud
so Regis utinam extra, seu qd poto uno extremo ponat aliud, so
ut poto uno extremo ponat aliud in Regis sicut unum extremum
in aliud: Et abstrahit sicut sillogi propos ille idiotales. His potis

Dico 1° propos d duo disparata potest esse ve
si duo late symmat. Probatur hæc propos si franca dormit Joannes mentis
si duo late symmat sicut affirmat qd poto somno franca erit mentio Joan.
spectando ex suo modo tendendi ab extra ad extra somni, sed talis propos est idio
talis et vera Et si duo late symmat propos d duo disparata potest esse vera.
Probatur: poto uno extremo potest pt ponit aliud extremum posse et non
posse cum illo; sed dormio franca et mentio Joannis si extrema possita
et intra nitrosita: Et poto uno extremo pt poni aliud: Et propos qz sic
affirmat qd poto uno extremo erit aliud et vera, maxime cum spectandat ab extra

ad extremum.

Quod autem propos illa non idiotalis late non stat d: qa illa propos
idiotalis late qe non affirmat utrum extremum ad esse, sed sic qd poto uno ex
tremo erit aliud spectando ad eo qd ab extra, t non extra: Et cum propos sic
affirmet qd poto somno franca erit mentio Joan. et aliud spectandat ab ex
tra ad somni erit propos idiotalis late dicta. Nec insuper nam pt propos illa
esse similem ab extra ad extremum: non ea propos spectandat ab extra ad aliquem
extremum di Cum non communiter extra ad extremum, sed pluribus propos si franca
dormit Joannes mentis, non communiter extra ad extremum: Et talis propos insu
ficiae et termino tendendi spectandat ab extra ad extremum.

Dico 2° ad veritatem
propositionis idiotalis disparata Regulam ad extra obtinet idiotam, t propos ex suo
affirmandi spectandat ab extra ad extremum: Unde ut hæc propos si franca dormit
Joannes mentis si vera Regula qd mentio Joannis ad extremum spectandat franca
dormio non ducat ad illa. Probatur denique qd si franca dormit Joan.
mentes, et qd Joan. Ipsa mentes, sive franca dormit sive non dormit:
Sed hæc veritas non petit mentio Joan. et ad extremum: Et adventitia pil
lis propos Regula qd Joan. si ad extremum et. Ratio stat qa id spectando
se fit ad mentio Joan., quo tpoto, t ablato eodem modo erit mentio
Joan.; nq sic eo poto mentio erit, et eo ablato non erit mentio, in nisi fit
spectando sed aliquomodo ducit ad mentio; sed cum idio si disparata spec
tando se fit dormio franca ad mentio Joan. Et sive franca dormit,
sive non dormit Joan. mentes.

Prod nyc Mra Visilli Joan. nec mentis sive sua
cadormit sive non dormit excludit hæc aliq veritas Joannes non mentes: Et
ut propos illa si vera nam petit mentio Joannis et ad extremum. Pat Cum qa
illa nam Regula adventitia propositionis se qo propos non est vera, so abm ex
clude illa veritas Joannes non mentes, t propos non est vera. Probatur tm: sup
poto hac veritate Joannes mentes sive franca dormit sive non dormit, non
pt dari diff mentionis dormiente franca, nec pt dari diff mentionis franca non
dormiente, ng ut supponit sive franca dormit, sive non dormit erit mentio

bonis: & supposita hac veritate extruitur hæc alia veritas Joan. in mente

Exquo infero 1° scilicet quod Deus cognoscit visione
nata disparata, non esse scientiam sed visionis. Ratio est quia scientia Dei attingere debet
obiectum ut est, quotiens in eo sistono quo cognoscit se cognoscere ut est: sed quotiens Deus cognoscit quod si Petrus dormiat Joan. mortuus mentione cognoscitur, ut est: & Deus illum cognoscit ut est exists, et quieta per scientiam visionis.
Minor patet quia scientia ut potest in esse effecta cognoscit obiectum non quoad cognoscere
alias diversificaretur. Minor est certa, nam ut verum hæc visionalis disparata
si Petrus dormiat Joan. mortuus fuerit extra ab mentione Joan.

Infero 2°
Deus sub ratione scientiæ in visionata erit, et visionate visionata. Ratio est, quia fundatur
quod propriæ visionata ad hypotesis esse ducit adeptus: sed per scientiam visionatus sub ratione Deus est visionata ad quod ducit hypotesis. Min patet, quia
sub visionata ad quod visus visio potest a Deo attingere quam per scientiam ab illo attingantur
eis ad eorum veritatem in fundamento extra ab visionati.

Hinc deducitur mat scientia
in Deo quam Philosophi aliqui admittunt, ut Deus videat quod ipse est res
tum sub hypotesi scientiæ in directe datur sive Creato. quam scientiam
vocant quia exists hypotesis non est scientia directa, neque ad Deum, sed communis quia
cognitio fedit dicit communis essentiæ. Huic scientiæ essentiæ obiectum quod sub visione affirmat
esse dicunt aliquid Dei, et sic Arriani explicant: si videlicet auxilium ut esse efficiat illud esse
ipsum, ubi videlicet scientia in efficiens auxilii est in ratione et dicunt contingere esse visionatum
Hinc scientia in Deo videri ex infinitudine ipsius scientiæ, et per eum per immutat.

Scientia visionata attingit obiectum visionatum ingressum sub
visione, et creatum extra ab in regit in modo adventus: id mentum veneris inscia illa: & Prob
min: scientia illa videtur per Petrum directe et efficiens auxilii quod est hypotesis, et videtur
contingere auxilii quod visionatum, sed non visus ad scientiam directe, nec ad Deum collatum auxilii &
Prob 1° quia minus scientia illa essentia nullo modo visus aut immediatum ibat ad scientiam directe: &
talis scientia visus. Prob ante scientia illa essentia nec diriguit ad scientiam directe nec illum contingere sed
nullus pertinet, et videtur quod scientia in diriguit, aut contingit &. Prob min: et in min Con
tra est illum in causare, nam non sub propriis causalitis et essentia excludunt a Deo: nec ipsum

aliud diriguit, quia scientia in directa non aggredatur diversum indicans illustrationem
intellectum; aliquis Deus ipse in dicunt scientiam directe deficiens auxilii hæc cum
quae dicit et ipsum Deum sit substantiale: & nullo pacto scientia in essentia visus ad scientiam directe.

Aliquis scientia in essentia non diriguit ad Deum collatum auxilii, nam scientia illa so
pot diriguere quam precedunt dicunt collatum auxilii primum, sed nostro modo non
cedit: Quia est alia directive ad illud. Patet per maior, enim precedunt primum
dicunt, quam potest scientia in directa deficiens auxilii sed ex illa subest ad Deum collatum
tum auxilii, sed hoc non negat primum precedere: & Prob min: scilicet illa media essen
tia quia visionata visione, non per adventum et exists scientia in directa deficiens auxilii
facilitat medii existentia collatio auxilii, sed non facilitat mensi existentia per precedere
et hoc directive ad Deum; & scientia illa essentia ut visionata essent in directa
non pertinet ad Deum. Min patet quia ab illo inactuata illum habitus, non per esse et lai ad de
cus, quod facilitat mensi existentia, et impedit a Deo.

Quia vero illum maior patet
Deum scientia essentia so poterit in adiutus quam precedunt primum ad scientiam di
recte deficiens auxilii; aqua scientia directa visionata dicunt habitus quod dicit indigendi
auxilii diversendi, et indicandi illud esse: sed ut probatur mat scientia in essentia non
precedit primum ad scientiam directe deficiens auxilii: & non precedit primum ad Deum collatum
ing auxilii.

Dices 1° et ante, et quia Cornus septa sit sha, tuex ante inferat quam
ieunae illatio, vo si leo volat & het alas: Ergo quia quidem ante quam sit ve
ro, si in quam non inferat ex ante illatio erit sha. vo si leo Cicero Antonius
loquitur. Consequentia non cogit disparitas est quia si ex ante inferat quam, ca
su quo extat ante maior minor et quia, ac quia inter illa est vera. et vo quam
vis non mectat ante et quia, nec et illo maior minor, tunc si extat ante
et minor et quia, quod sufficit ad veritatem propositionis affirmatis copulatio
tionis sing visionati.

Dices 2° fessus visionatus non affirmat minor et extremum ut et
sed ita affirmat visionatus ut aliquomodo tribuat visioni: & maior affirmat aliquis visionatus visio
nis in visionatus. Prob ante fessus visionatus affirmat quod si dicit illum visio possi
mis in visionatus.

[illegible] quasi ea [illegible] esset: sed hæc [illegible] aliquam [illegible]

C. Respondeo ad 2. esse Deum [illegible] [illegible] [illegible]

Quest. 2ª qué sea la Providencia y si es Scriptura? Fol. 38
Quest. 3ª De la Providencia interina, y de su Ministerio. Fol. 39
Quest. 4ª Si es Providencia Concursiva, y si es Dios el agente. Fol. 40
Sect. 1ª Rejecta la Providencia sin mas efecto? Fol. 40
Sect. 2ª La Providencia es cierta y infalible? Fol. 42
Sect. 3ª Infierne? Dios en ella? Fol. 44

Disp. 6ª De la Creacion de los Angeles.

Quest. 1ª Si los Angeles son substancias, y si son Ministros de Dios? Fol. 45
Quest. 2ª Si es de Fe que Dios los ha creado? Fol. 46
Sect. 1ª Que es Verdad, y como se explica? Fol. 46
Sect. 2ª Si es Fe? Fol. 46
Quest. 3ª Si los Angeles son substancias, y si son Ministros de Dios sin algun medio? Fol. 48
Sect. 1ª Si es Fe? Fol. 48
Sect. 2ª La Ministerio de los Angeles? Fol. 50
Sect. 3ª Si es Fe? Fol. 52
Sect. 4ª Razones en que se prueba? Fol. 54
Sect. 5ª Opinion? Fol. 55
Quest. 4ª Si los Angeles son substancias sin materia? Fol. 58
Sect. 1ª Si es Fe? Fol. 58
Sect. 2ª Razon? Fol. 60
Quest. 5ª Si son Ministros? Fol. 63
Sect. 1ª Razones? Fol. 63
Sect. 2ª Opinion? Fol. 66

Disp. 6ª De la Creacion del Mundo.

1689

Habet ad usum Magistri D. Augustini de Atienza

L000874

12425